

ക്കുമ്മൻ കനിയുടോ നാബഹിതുസ്ഥാപിച്ചം
പരിനിയവഷം എപ്പും 6.

മുകാംബികാ പ്രാണം.

മെച്ചുത്ത്.

Published at the Sri Narayana Press,—Tellicherry.
and

Published by K. K. Narayana Kurup, Tellicherry.

റ്റിജർബപ്പറ്റാം.

“കടമത്ത് കനിയും സാഹിത്യസമുച്ചയം പ്രിയിയവയ്ക്ക് നുറാം നാലു മുകാംബികാധാരണം കിഴിപ്പും ഇതാലു സിലഡിക്കിച്ചിരിക്കും.”

1929ൽ കോഴിക്കോട്‌വൈദ്യ തങ്ങളിടെ ഒരു അത്മഹിതവും സ്വല്പ സിലുകവിയും അത്യ ഇൻകംട്ട്രാസ്ട്രീ ഓഫീസുകൾ ശ്രീ: വി. ഉദ്ദിഷ്ടജ്ഞൻ നായർ എം. എ. അബ്ദുക്കുളം മേൽനോട്ടത്തിൽ ആ മാന്വദ്ദേശ്യമിത്തവർ വസതിയിൽ താമസിച്ചു് എംതെന്നും ഈ മുകാംബികാധാരാഭാരത കൗമതായി മുസിഖിക്കിച്ചിരിക്കും ഇങ്ങിനെ രണ്ടാംപതിപ്പുംകി കടമത്ത് കനിയും സാഹിത്യസമുച്ചയത്തോടു അട്ടിക്കൊട്ടി കാട്ടിശ്ശട്ടി ഒപ്പി കിന്നുവെന്നു് മുസിഖിക്കരിക്കാതെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുന്നി ഉണ്ടായിരിക്കില്ലെന്നു മഹാ തീരുമാലിപ്പും മാന്വ വായനാജാക്ക ഒരുപയക്കു അവകാശം ഉണ്ടാക്കിൽ ആ ധാരണാജോഡം ചോട്ട ഏഴുതുന്ന സ്വഗതിക്കാം എം ഇനിയത്തെ 7-ാം നാലു് ദിത്പൂർണ്ണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കാണും മാറ്റിത്തിരിയുവാനിടവരുന്നതാണ്. ഏന്നാൽ അതുപരം അച്ചടിപ്പിപ്പു് 500 കോപ്പി മാത്രം ഉള്ളിൽ കോവലം തിന്നംപോകയാൽ ഭക്താഭാരായ പരല മാന്വസൗത്തുകളിൽ നിരാജപ്പെട്ടിരിക്കയാലും രക്ഷിക്കാതെരണ്ടാംപതിപ്പു് വേണമെന്നു് ചില മാന്വവരിക്കാർത്തെന്ന ഏന്ന നിജുക്കിക്കയ്യാലും വിശ്വാസിച്ചു് ഗ്രന്ഥക്കാംബാധി ഏൻറ് ദ്രുജ്ജാർ കണ്ണതിള്ളിക്കുംപും അംക്ക ശ്രീ മുകാംബികജുട്ടു തുച്ഛലിംഗ ഒരുപയക്കിൽ ഒരു സമപ്പിണ്ടതിനുംളിൽ അത്രാസക്കി ഇനിക്കുകയും ചെയ്യാൽ ഈ ദിവാംബികാധാരാഭാരാം രണ്ടാം പതിപ്പിനു മുമ്പുകാരണമാണെന്നു യഥാത്മ്തവായ ഇ ചോട്ട മുസിഖിച്ച എന്നിളിച്ചെടു.

ഇനിയത്തെ 7-ാം നാലു് ഗ്രന്ഥം തങ്ങളിടെ അഞ്ചാമാം ചെറിയ രാമക്കൃഷ്ണവർക്കരിൽ ഉണ്ടാക്കിയ “ഗ്രാവിറ്ററേക്കു്” സംസ്കൃത സ്നേഹാത്മാ ദാഷ്ടാവൃംഘനാശനിതം അതാണെന്നം മുസിഖിക്കും.

എന്നു്, മുസാധാരം

ഡി. ടി. നാരാജണാശരൂ്

ക്കുടയും കാനിശ്ചരു നാടവിന്മാസമുഖ്യം
പ്രതിയവാദം നാലു് 6.

രീ.

രു കു 10 ബു കു 10 പു 10 ഓ .

— — — — —

കോരക്കുടാഷാ ഗാനം

(ഒന്താം പത്രിപ്പ്)

അ നുട ആ ന്താ 1

ക്കുടയും കാനിശ്ചരു കണത്തിന്മീകരപ്പ്.

പ്ര സ 1 യ ക ള

കെ. കെ. നാരായണകുമാർപ്പ്.

1940 അഗസ്റ്റ്.

പിലക്കിൽനാ ടി]

[കോപ്പി 700:

അനിനാരായണ ഫ്രൈ തലച്ചേരി.

സ്വഭാവിച്ച വഞ്ചി സീൽപ്പതിയാത്ത പുസ്തകം റൂബണ മുദ്രിതമാക്കണ.

ଶ୍ରୀ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର

ମାରୀଲମ୍ବିଣୀ: ଯୋଲୁପୁରାବର ନିବାସାବିଜୟିତ-
ତରାଂ ଶାନ୍ତାଳେନ୍ଦ୍ରାତ୍ମିକ୍ଷେଵରଗଠିଣ୍ୟଗା;
ପରାଞ୍ଚକାମେବାଵ୍ୟଃମାରିଷମହିକାରେଣ୍ଟଙ୍କଣ୍ଠାନିବିଶ୍ଵ
ମାରେପ୍ରାତମଦ୍ରୂପାତିମ୍ଭଯମିଦ୍ରିଗଲିଙ୍ଗାର୍ଥିଯବନ୍ଧୁ!

നിവോദനം.

‘ആ മുകാംബികാചുരാണ്’ രണ്ടാംപത്തിപ്പു് മാനു സർവ്വദയമാര്യട സമക്ഷം നൈംപാ ഇതാ സമ്പൂർണ്ണ കണ്ണം. മേഖമാലവാൺ ചിക്കന ദിപ്പുജചത്തിൽ സ്ഥാനംചെയ്യു ഭ്രമിദേശി, വിശ്രേഷാൽ നമ്മട കേരളമേഖിനി സാധവസ മുല്ലംായ ശരത്കാലംസൗധത്തിലേക്ക്’ പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ആ ബാശയത്തിന്റെ പ്രവേശനപ്രാരഥ്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായ പവിത്രക്ഷേത്രമാണ്മേഘം വരുന്ന നവരാത്രിമഹോത്സവം. ‘അനന്തകേകാടിഭ്രൂവമാണ്യജനനി’ എന്ന ആ മഹാശക്തിയെ ഭൂർത്തിപരിമാരത്തിനും ഭൂർജ്ജയായും, സർപ്പഭാഗ്രാസംഭാഗ്രത്തിനും മഹാലക്ഷ്മിയായും, സംഗ്രഹിതസാഹിത്രകുലകൾ തുടങ്ങി ഉപനിഷദ്സിഖാം അഭ്രോളം ഉയർത്തി വാചാമഗ്രാചരംായ ഒരു നിരതിശയാനംത്തിനും സാക്ഷാൽ വാഴേവിയായും ഉപാസിച്ചുവരുന്ന ആശിമാതകെ പാരവുന്നും ഭാരതഭ്രമിയുടെ ജീവനാധിയാണ്. ഹിന്ദവൽ സേതു പഞ്ചാം അസംവ്യൂം ഭേദവിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നബരാത്രിമഹോത്സവങ്ങളും ഇന്നോ ഇന്നാച്ചേയോ ഉണ്ടായതല്ലെല്ലാം. എന്നാൽ നമ്മട കേരളത്തിലേക്ക് പ്രത്യേകമാണി ആ മഹാശക്തി തും മുകാംബികാഡിരിക്കിനാൽ. ഭാവത്ത് പൂജ്യപാദൻ — തും ശങ്കരാചാര്യസ്വപ്നികൾ, ത്രാവൻ, കണവൻ, തുടങ്ങിയ എത്രേം മഹാശമാക്കാൻകും തും മുകാംബികയുടെ പാദങ്ങൾവന്നുവന്നുകൊണ്ടും സിദ്ധിച്ച മാനാധിക്രാണും ആ മഹാശക്തെ സാരവിത്രാചുതത്താൽ നാം ഇന്നും സംതൃഷ്ടി സന്ന്വാദിക്കുന്നതും.

അംഗീകാരത്തിൽ നവരാത്രിമഹോസ്റ്റവം വരുന്ന കന്നി ട്രിംഗാംഗ് ആരംഭിക്കുന്നു. ലോകകല്പാജനാത്മ ശ്രീ ദൈക്ഷാംബുദ്ധയോട് പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടാണ് ത്രണം ഇരുമ്പവ സരം ഈ ഘസ്സകും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. അതുമാതൃ മലൈ സർവ്വ ചരാചരസപത്രപിണിയായ ശ്രീ ദൈക്ഷാംബുദ്ധയെ സമാരാധിപ്പാൻ ഈ ജീവാത്മാവിന്ന് ആ ദേവി അഞ്ചരു നിച്ചുതന്ന എന്നർ ഈ മഹാഷ്ട്രദേഹം ആയുസ്സാപാന തിരുന്നര അരുപ്താമത്തെ പട്ടിയിലേക്ക്, വരുന്ന കന്നി നവരാത്രിമഹാസവി ഉത്രാടം നക്ഷത്രത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന നാതാക്കന്ന. ആ ലോകമാതാവിന്നർ ദിവ്യ പാദാരവിന്ന ഔളിലേക്ക് ഈ ഘസ്സകും ചെന്നാമരപ്പുജ്ജമാധിക് ത്രണ കൂട്ടിക്കുറ്റംചെയ്യുന്നു.

ഈ ഘസ്സകപ്രസിദ്ധീകരണവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം നിങ്ങൾക്കും ശ്രീ ദൈക്ഷാംബുദ്ധകാ ഭക്തനായ ശ്രൂഹത്രും. പി. മധുസൂദനന്നത്തേരും അവർക്കും സദയം ചെയ്തുന്ന ധനസ്ഥായത്തിന് ആ മഹാശ്രീ നദി ഒഴുവുകളായ നമോവാക്കവും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർവ്വതപാം സരളപ്പറയേ! സച്ചിദാനന്ദലക്ഷ്മീം
സാക്ഷാത്കര്ത്തും സപദിഡിശമേ തപത്കുപാപുണ്ഡ്രജ്ഞിം
ശാഖാഗത്തായ ഗ്രാവതി! പരിത്രാധിമാദീനദീനം
തപത്പരത്രാഹം, നഹി സുതചരിത്രപ്രാഗിനികാപിമാതാ.

എന്ന്, മഹാജനവിഡേഹൻ
കൂടുമത്തും.

അവതാരിക.

ആകാശവിമാനങ്ങളേയും വെല്ലുതയ്ക്കുന്നള്ളടേയും പ്രചാരം വല്ലിച്ചവന്നുതാഴുട്ടട്ടി ലോകത്തിൽ ജനസമൂഹങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിയും, (ബാഹ്യമായിട്ട് മാത്രമല്ല അഞ്ചുനാമായിട്ട്) തപരിതതാമായി തന്ത്രം സംബന്ധം തൊന്ത്രം യാതൊന്തിലും അധികനേരം ഉച്ചനിഷ്ഠാ തു ഒരു ബലമുപ്പാടാണ് ഈനു എവിടെനാകിയാലും, കാണാനും. ഈ ബുദ്ധിത്തിനിടയിൽ ശാസ്ത്രത്തപ്പന്നള്ളടക്കവിച്ഛ ചിന്തിക്കവാൻ ആ സ്കാം അഭ്യസം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ആയുംപ്പെട്ടുവാനുണ്ടാ? താൽക്കാലികമായ സുവര്ത്തനയും മാത്രം മുൻനിംഗ്കി അതിനു വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തി പ്രഖ്യാതിയിൽ എപ്പെട്ടുക്കരയെന്നല്ലാതെ, ലോകത്തിന്റെ ഗുണ്ഡിസ്ഥിതിസംഘാരാദിക്കരാപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച സമയ പ്രയം ചെയ്യുന്ന സമ്പൂർണ്ണായം ഇന്നത്തെ ജനസാമാന്യം, അംഗീകരിക്കാറില്ല. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുന്നിനിസംഘാരാദിക്കരാപ്പറ്റി വേദാന്തി'കളുടേയും 'താപഃ'ഡാതരാദയും ചിന്തയ്ക്കു വിശദയിച്ചുകൊള്ളിട്ടുടെ ഏന്നാണ് ആധുനികരിൽ അധികപരക്കാത്തിരിക്കുന്നും അഭിപ്രായം.

അഭ്യൂതമതതപ്പന്നള്ളടേ, ആരാണ്ടറിയുന്നതിൽ ഒരു കാലത്തു് അ ആന്തം ശ്രദ്ധാലുജൈയിരുന്ന ഭാരതിയർക്ക് ഇപ്പോൾ ആ വിശയത്തിൽ ദൈവികരിക്കുന്ന ഉദാസിനതയും, ഏഹിക, സുവര്ത്തിലും, ശശ്രതിക്കുന്നു ലീലയും മാത്രം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതുവുണ്ട്. അഭ്യരാദ ആദർശങ്ങൾക്കു വന്നേചന്നിരിക്കുന്ന സങ്കച്ചിതാവശ്യം ഇനു ലോകത്തിലെങ്കും പട സ്വപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിരക്കും മുതലാവാനിന്റെ പ്രതിഫലനം മാത്രമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ നിരക്കും കുമാതിതമായ നിലയിൽ എത്തി ചെച്ചുന്നതിനുമുമ്പായി അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ചുമതല ജനസമൂഹങ്ങൾക്കു വായ്ക്കുന്ന സദാചാരപരമാവിശ്വക്കു നായിക്കവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സഹൃദയരാക്കിട്ടിതാണ്. അങ്ങിനെചെയ്യുന്ന എത്ര സഹ്യമാണും ലോകത്തിന്റെ ചിരാതനാമങ്ങൾ കുത്തംത്തയ്ക്കു പാതമായിത്തും നാതിവിശദയില്ല.

ഇന്തയുടെ അസ്ഥിക്രമവലിഡു. ചരഘതമാക്കിത്തിങ്ങനു ആയു നിക്ഷേപിക്കാതിയെ നേര്വചിക്ക കൊണ്ടോരാക്കേണമെക്കിൽ നോന്നതായി ചെയ്യേണ്ടതു അവരിൽ ഇന്ത്യരവിച്ചാരം കരിക്കലും പരബ്രഹ്മാകാര തേ ഓഷ്ണിന്റെയാണ്. ഇത്യൈരകമകർമ്മ സ്രൂച്ചാലവക്രത്തുകും. ഇതുപറ്റ രചചത്തുതന്ത്രം സുഗമമായ ഭാഷയിൽ വള്ളിച്ചു കാണിക്കുക, ഇതല്ലാമാണ് ഒന്നുംഒരു അസ്ഥിക്രമവോധനയെ പുലത്ത്‌വാൻ പത്രാഘ്നമായ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

അങ്ങിനെന്നെന്നു കാഞ്ചമാണ് ഇംഗ്ലീഷ്യാർത്ഥിക്കവാൻ ശുതിനും പ്രണോതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അരതവുംത്തിലെക്കും ഭേദാവികേടു മുകാംബികാമഹാക്ഷേത്രത്തിനും മാർഗ്ഗത്തുംതന്ത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇം ചെറുകാവും കേരളീയക്കർണ്ണരന്മാരുമാണെന്നു നിംഫിവാടമാണ്. മലയാളിപരാക്ക് മുകാംബികാ ഭവിയെക്കരിച്ചുജ്ഞ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾം ഇങ്ങനു ഇന്നാലെഴുയാ തട്ടക്കിയതല്ല. ഗതാഗതത്തിനു യാതൊരു സെഴക്കുവും ഇല്ലാതിരുന്നുകാലത്തുപോലും അനവധി മലയാളികൾ ആരു ദിവ്യക്ഷേത്രത്തിൽചെന്നു ഭവീഡംകാഴിച്ചു കൂത്തുതുരുതേന്നു എണ്ണായിരുന്നു. ഇന്നും മുകാംബികാകർണ്ണത്തിൽ കേരളീയക്ക്ലേജ് നേരുന്നു പ്രാം ഏറ്റവുംരോ നിലനിന്മഖവായുണ്ട്. പിന്നു, സമ്പ്രാഞ്ചിപ്പുപ്രഭായിനിയായ ആരു മംഗളാത്മകായുടെ അപദാനങ്ങളെ വള്ളിക്കുന്ന ഇം കാവും ഏങ്ങിനെ കേരളീയക്ക് ആരഭരണിയമല്ലാതിരിക്കും? വിശ്വയത്തിനും നവബഹിപ്പും, ചാവിതയുടെ സാരസ്യം, കവിയുടെ ഭക്തിപാരവല്ലും, ഇം ആനുഹാനങ്ങളും കത്തുചേന്നിട്ടണ്ടുംകിൽ, പാരായാം ചെയ്യുന്നവയുടെ പരമാന്വണത്തുപുറി പായേണ്ണത്തുണ്ടോ? സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും വിവർജ്ജനം ചെയ്താണെന്നിരിക്കില്ല, ഒരു സ്വപത്രം കൂതിയുള്ളണ്വേദന സമ്പ്രാഞ്ചിപ്പിനും തിക്രതതാണ് ഇം ഭാഷാഭാംഗം. ശ്രീമാൻ കണ്ണത്തുപ്പുക്കുടുംബിനുംര കവനകലാചാത്രരി കേരളീയക്ക് സുപരിചിതമായിത്തിന്ന് ഇംവാലത്ത് അദ്ദേഹത്തുപുറി അവതാരികാനുവത്തിൽ വല്ലതും പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് കേവലം അധികപ്പുംഗമായിത്തിരംനേ വഴിയുള്ള കാദപ്പിനുംര തുലികാശവല്ലത്തിലിത്തിനു കൊഞ്ചുനു ആരു കിളിപ്പേരുതലിനും

എൽ.ഡി.പ്പാൾ. അരബ്യുംഗസ്റ്റ്രേറ്റാട്ടക്ക് കാർഡിനിക്കൻ
സാമ്പ്രദയമാരെ ഒരു ഭിഖർമായ അനുഭവപ്രസംഗത്വാൽ ശല്ലുപ്പുട്ടേന്നു
മെന്ന് ഏറ്റവിക്ക തീരെ അതുല്യമാണ്.

ഈ അനുഭവത്തിന്റെ അതിവിശ്ലാവത്തിനിടവരത്തിയും സംഗതി
പരം മുന്നാറാക്കുന്ന പ്രസ്താവനയിൽ സവിശ്ശേഷം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അം
ബി.എ.യുടെ അനുഭവരംത്തിനു സവിശ്ശേഷം പാത്രിച്ചവിച്ചു ഈ മാസ്യകവി
ക്കുന്നാധരാജ്ഞായ കാലോപനാരണ്യക്കും കൊണ്ടു കൊള്ളിപ്പെട്ടിരുന്നു
ഒരു വളരെക്കാലം, അതായിക്കമാറാക്കുടുക്കു എന്ന് പ്രാത്മകയോട്ടക്ക് ഈ
വസ്തുവരെ തോൻ്ന് സഹ്യയ്യസമക്ഷം സംഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു.

ഫോഴിങ്കാട്,
30—9—1929.]

വി. ഉള്ളിത്തിങ്കൽ നായർ, ബി. എ.

പ്രസ്താവന.

“അതുപദി കും ഷരണിയം

സൃഷ്ടിയം ചാണ്ടായുഗല്ലമംബാധാഃ

അക്സ്യറണാംകിം ക്രാന്ത

ശ്രൂഹാദിനചിഹ്നിംകർിക്തങ്ങൾ.”

ഈ മഹദ്വപചനം അക്ഷംഘത്തി വാസ്തവമന്നാണ് എൻ്റെ വിശ്വാസവും അനുഭവവും. ശ്രീക്രോഡാധൂരം (കൊള്ളൽ) എന്ന് സൗലും മായ മുകാംബികാംക്ഷത്തിൽ ചെന്നുനാക്കാം. അതുപത്തിൽപ്പെട്ട കട്ടം തിരിയുന്ന ഏതുവേദഗ്രന്ഥ ക്രാന്താരോമനികളാണ് അംബൈയ റേണും പ്രാവിംഗ് മനസ്സ് തുള്ളിപൂച്ചം അപ്പുകാമന്നാരായി ഒട്ടണിപ്പൂരം നാത്!

മുൻ വാക്കുന്നുവോ, പരിത്യാഗിതിക്കളിൽനിന്നും അതി ദ്രോക്ഷ നമായ ഒരു അതുപദ്ധതിയും എന്നു ഏതിരിട്ടുതായി എന്നിക്കേണ്ടാണീ. അതു മാസക്കാലം മുമ്പേ ആരംഭിച്ച് കുംഭമണം ബലപ്പൂട്ടുവന്ന അതു തിരുപ്പേം എന്നു സ്വരാജ്യാദ്ധ്യാത്മകമാരുത്തുനു ചെയ്തു. തൊന്തരിയാത്രത്തായി എത്തോ ഒരു മഹാശക്തി എന്നു ബലാഭാക്ഷണ്യിക്കുന്നതായും എന്നിക്കേപ്പോരാ തോന്തരിയാണോ.

എൻ്റെ പ്രാഞ്ചക്കൂട്ടാർത്ഥാം സ്ക്രാഫ്റ്റ്‌നാം പി. കെ. റേമൻറ്റന്റും അവർക്കും, എൽ. എം. എസ്സ്. കെടംബിസ്മേരതം അതു കാലാള്ളു കാന്താരു തന്നുയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്റെ സെംഗാം്ക്രമ്യമായ ആതിപ്രാം ഒരു റാസത്തിലഡിക്കം എന്നു അതുപസിപ്പിച്ചുവെക്കിലും മുമ്പു പറഞ്ഞ അതു അതുപദ്ധത്യം എൻ്റെ ഒഴുവും വേദനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനേരുയിരുന്നു. മാനുമിത്രം യം. നാരായണൻ നായർ ബി. എ. (താസിൽദാർ) അവർക്കും അവനു കാന്താരുരത്താണ്ടായിരുന്നു. കൊള്ളൽ മുകാംബികാംക്ഷത്തും കാന്താരും താല്പര്യിലാക്കുന്നതും ഉള്ളാറംവഴിക്കു് അതു മാനുന്ന് മുകാംബാദർ

നൂലഭ്രാംഗവിജ്ഞാ. ഏതുവരെ ധാതൃക്കട ഉച്ചമണം മുഹംഖലാന്തി നാശനാശ ആ മാനൃസവൈയോൾ റണ്ടിപ്പേരും സ്വന്തതന്നെന യർച്ചിയും. ‘കവുപ്പിനെ മുഹംഖലാദർഹം ചെള്ളിക്കൊള്ള തോന്നാൻ’ എന്നായി ഡന്ന താസിൽഡാരവർക്കുടുടക്ക പ്രമാണംന്തിലുള്ള സ്വാഗതം. അതുപു കാരം അടുത്ത ദിവസം തൈദം (താസിൽഡാരുടെ കുദുംബസമേതം) കൊല്ലുവിലേക്കു വുറപ്പെട്ടു. പിറ്റേനിവസം മല്ലുംനാന്തിന്നന്നേങ്ങും മുകാം ബികാ കേഷത്രതിനുംനിരു പടിഞ്ഞാറു നടയിൽ വണ്ടിയിൽനിന്നിരുന്നു. അദ്ദും മുജാസമയമായിരുന്നുവകിലും, ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന തൈദംക്കു കുടുംബത്തിനും സാധിച്ചില്ല. താസിൽഡാരുടെ രഘമാന്തനിനു മുൻകുട്ടി തജ്ജാ റാകിയിരുന്ന ഒരു ഗ്രഹത്തിൽ തൈദം ആഗഹാരക്കഴിച്ചു വിശ്രമിച്ചു. ആ മുഹം ധാതൃക്കാരനായ തോൻ മാനൃനായ ഒരു പുരോഹിതനും ഉപദേശയും അടുത്ത കേഷത്രവിശ്യം കഴിച്ചു സൗഖ്യപാർശ്വത്തിൽ മുംബനം ചെയ്തു. സസ്യാം സമയം കേഷത്രതിനുംനിരു മുൻപുഡോചുരത്തിൽകുട്ടി പുരോഹിതസമേതം തോൻ തിരുനടയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. താസിൽഡാരു കുല്യമുണ്ടാക്കി മുൻകുട്ടി മുംബനം ചെയ്തു അംഖാദർഹം കഴിച്ചു പ്രദക്ഷിണം വെങ്കക്കയായിരുന്നു. ദീപാരാധന കഴിഞ്ഞ എട്ടുമാസയിരുന്നു ആ സമയം. പുരോഹിതൻ നാളിപ്പോരം, പഴം, കുപ്പരം ഭൂതലായ ഉപരാരദ്വാരം നിരിച്ചു ഒരു താമസം എന്നും ഏന്നും കയ്യിൽ തന്നു. ആ ഉപരാരദ്വാരത്തിന്തന്നേ മുഴുപിതിച്ചുചൂക്കാണ്ട് എന്നു അക്കദേഹക്കു ക്രഷ്ണവാൻ അരുദേഹം അനുവദിച്ചു ശഭ്ദവഹത്തിനും ദിവ്യസോവാനത്തിൽ എന്നു കരുറരി ക്രണ്ടച്ചുനില്ലും സം അരുദേഹം ഏഴുനാട് പറഞ്ഞു. ക്രണ്ട ലുറക്കവാനെങ്കിൽ സയ്യതത്തിനും അധികാത്മസം വേണ്ടിവന്നില്ല. പെടുന്ന കണ്ണിയനു ആ കാഴ്ച ഏന്നും എപ്പെടുവിക്കുന്നു അതുതല്ലെന്നും ഒഴിക്കുന്നുപോലെ തോന്നി. ആ ദിവ്യ ദത്തജ്ഞമയവിഗ്രഹം എന്നും. സാക്ഷാൻ അമമയന്നതനേ തോന്നി. പുത്രവാസല്യപരിപൂണ്ടമായ ആ തിരുമ്പും കണ്ണ മന്ത്രയിൽ, ഏന്നും ജീവാദശയിൽ കാരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിയം, കടക്കട ക്രാന്നുനിൽ വീണു. വിവിധങ്ങളായ ആപഞ്ചയങ്ങളിലും, സക്കങ്ങളിലും ചുട്ടചുട്ടതു ആ ക്രാന്നുനിൽ വചിയായി കഴിഞ്ഞുപാക്കന്നതായും എന്നിക്കു തോന്നി. മല

ഹാസമയുരൊയ എത്തുകളും മുന്നെന്ന അതു തിരുന്നടയിൽത്തേന്ന നിഃംഗി
വള്ളരെ നേരം ആരുപസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലുണ്ട്. തിരുമെന്തിയിൽ അക്കരാ
ച്ചുനം കഴിപ്പിച്ചു് എത്തു ദോക്കമാതാവോടു് ചതുർബുധിയുഞ്ചുക്കാർമ്മം തര
വാൻ അവേപക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടാരം ചെയ്തു് ലാറ്റി പുജ്യം പതിവും
ഉദ്യവും കഴിന്നുണ്ട് തെന്തും മുൻകുട്ടി ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന വാസസ്ഥലത്തു്
ചെന്ന് ഭക്തിശാഖ കഴിച്ചുവരുണ്ടി. ഗാധനിതുയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഫോക്സ്
ടട്ടു് ആമാസം വേണബിവനില്ല. ദേഹത്തിനും മനസ്സിനും അതുകൾു്
അക്കിണം ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വപ്നനഷ്ടായന്ത്രികില്ലാതെ പതിവിലധികം
ഭിൽക്കുടായ നിലായുവം നോൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, പെട്ടെന്നു
ആരുതിംഗ്യമായ ഒരു ലോകമോ, ഒരു ദേശമോ, അമൃതം ഒരു സ്നേഹി
പുണ്യമോ എൻ്റെ മുദ്ദിയ ഉലിച്ചതായിക്കുണ്ട്. കൂട്ടുരണ്ടിനെന്നു കൂട്ടുമ
യോ, പുനിലാവിഡിനും വെണ്ണെയോ, കാഞ്ചനാപ്രാധാന്യിഡിനെന്നു തിരുക്ക
മോ, എന്നാണ് നോൻ അനുഭവിച്ചു് എന്ന് ഒരു ആപദം ഇല്ല. എത്തു
അമന്ത്രത്തി കാലഘട്ടം അരക്കിനെന്ന അനുഭവിക്കുന്ന എന്ന അധിനിക്ക്
ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് എന്നും വിശ്വാസം. എന്നാൽ, എത്തു അധിനി
എന്നു ബാധിച്ചുതുടങ്ക്കുടി എത്തു തോജാമധ്യാല്പാകം പെട്ടെന്നു മറഞ്ഞു
പോകായും നോൻ ഉണ്ടായക്കും ചെയ്തു്. ഉണ്ണന്നപ്പോൾ മുഖ്യാവിൽ ആപ്പു
കയ്യു വെച്ചു് നോൻ മലപ്പെട്ടിട്ടുക്കുയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നുമുണ്ടെന്നാറിയ
നു് നാലുപാട്ടുണ്ടാക്കി. കേവലം അംഗ്യകാരം മാത്രമെ എന്തുജീഴി. വി
ശ്വം എന്നു അറിയാതെ മനസ്സുഭ്രംഞ്ഞാടു തുടി ധാരംധരായായി അന്തു
അപി ദേക്കിത്തുടങ്കി. വിശ്വം ധാരാവയ്ക്കും പുണ്ട് ഉറക്കുക്കരണു ചെയ്തു്.
നിത്രയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു ഉടനെ കേവലം അരങ്ങാവന്നുമായ ഒരു ദോഷം
ലോകത്തിൽ നോൻ പ്രവേശിച്ചു. അതിവിശാലമായ അതുകാണേചത്തും
മുഴുവനും നിറങ്ങു വഴിയുന്ന അതു കുക്കമായണാപ്രധാരം വള്ളരെ നേരം
നോൻ അനുഭവിച്ചുപാണാണ് ഉണ്ണന്ത്— പെട്ടെന്നു എഴുംഭാവിയുണ്ട്
നാക്കിയപ്പോൾ കിഴക്കു പ്രഭാതപ്പൂഞ്ഞ കാഞ്ചനായും ചെയ്തു്. അതും അനു
ഭിച്ചിരുന്നു തോജായുഞ്ജത്തിനെന്നു ഇടയിൽ എൻ്റു പ്രാണങ്ങുഹിതാം

നമ്പ്രാവർപ്പണക്കുട്ടി സൗഖ്യക്കും കണ്ണിക്കും - ഈ അനുവദത്തെക്കിഴച്ച് വല്ലുന്നതു പുരാഖിതജ്ഞനാട്ട് പ്രസ്താവിച്ചുപോരാ ഭേദവിഭാഗങ്ങളും നി അഭിംക സിലബിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന പറക്കും, മുമാശാമായി ശ്രീ ഒക്ക ലാഹാംതുതിലെ അഭ്രമം കാണിച്ചുതിനികയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കാളി ഭാസംഗൾ പഞ്ചരാത്രേ സ്നേഹത്രാതാം, മുകപദ്ധതിസ്നേഹത്രാം ഇതുകളിലും അഭിഭ്രം വൃഥ്തിചുതായികണ്ട്. ഈ ധാത്രയിൽ നൊൻ മുകാംബികാഡോ ഡാരി ഉണ്ണാക്കി ശ്രസന്ന ഘുജക്കണ്ണേയം തിരക്കയിൽ നിന്ന് വായിച്ചു. ഈ മുകാംബികാഡുരാണ്ടിന്റെ മൂല ശ്രദ്ധം ആ അവസരത്തിലാണ് ഏനിക്ക ലഭിച്ചതു്. ആ ദിവ്യചരിത്രം യഥാമതി ഭാക്ഷയിൽ കിളിപ്പുട്ടാ അം ഫെബിയുടെ തിരമുഖാക്ക വെങ്കവാൻ കുടി അംഗരുഹദഭാക്കേണ എന്ന നൊൻ പ്രാത്മിച്ചിക്കും - കാലബദ്ധം ശ്രദ്ധാപാദയക്കിലും ആ പ്രാത്മന്നയുടെ മലമാൻ ഈ മുകാംബികാഡുരാണം കിളിപ്പുട്ട വുന്നുകു തിന്റെ ആത്മവിഭ്രംബം. അതി രഹനങ്ങളായ ശാക്തത്താനുള്ളിൽ അവ ഗാഹകം ചെയ്തു ക്ഷതിഗ്രാഹണവുരസ്സും ആ വക അംഗുഷ്ഠാന്തങ്ങളെ ദി ലിച്ചും വരുന്ന മഹാശാക്കപ്പോലും അപവരിമേയങ്കതിയായ ആ ലോക മാതാവിഭാഗ വിചിത്രഗംഭീയരെ വൃഥ്തികാഡവസ്ത്രത്തു് - ഏനിവിക്കു, കേവ ലം അപൂർജ്ജതനായ എഞ്ചെന്ന ഈ കവിതാജ്ഞലുന്ന സഭവാടാസ്സേഹമുഖ്യം ക്ഷമിക്കുവാൻ മഹാശാരാട്ട് നൊൻ അംപക്ഷിക്കുകയും, കേവലം സ്ത്രീ സ്വയംരാഭനമാക്കി ഇതിനെ അംഗീകരിപ്പാൻ ശ്രീ മുഖാംബേദയാട്ട ഭ അതിപൂർവ്വം പ്രാത്മിക്കകയും ചെയ്തുണ്ട്. മുകാംബികാഡോ ഡാരിയിൽ റ സംഭാദത്തെ കോലംപുരയാത്രയിൽ നൊൻ ഉണ്ണാക്കിയു് “അനുഭ്രതിമന്ത്രാി” യും ഈ വുന്നുകുത്തിന്റെ അവസ്ഥാനത്തിൽ ചേത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ വുന്നുകുത്തെ ഇന്ത്യിനെ പുതതിരജ്ജവാൻ ശൈഖ്യപ്പെട്ടതു യ വി. ഉമ്മുക്കുഞ്ചൻ നായർ വി. എ. അവർദ്ദാട്ട ഏനിക്കളും കൂത ക്ഷതതെയയും ഇവിടെ രേഖപ്പെട്ടത്തിൽപ്പെടാം തുണ്ടുണ്ട്.

നീലേപ്പരം, }
28—9—'29. }

എന്ന്,

അനുഭ്രതാഡ്.

ആ.

കോല്പാദ്വരക്ഷത്തിന്മാര്യം.

മുന്നാല്പും കുടിയ

മുകാംബികാ പ്രാണം.

കീഴിപ്പം

ഹരി! ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ അവിഷ്ണുഹസ്തഃ.

അംബികേ! മഹാലക്ഷ്മി! ലോകസുന്ദരി! ഇയ
 മുംബുകേ! ഇയ ജയ വൈക്കുന്ന കൂർബിനി!
 നിമ്മല മദ്ധാസപ്തി റിലാവിത്ര ചൊരി-
 തെത്തുനന്നം കള്ളപ്പിക്കം ലോകമാതാദേവ! ഇയ
 കിമംശംകുളത്തുനേനാ കാത്തുകൊള്ക്കു സദാ
 ചിന്നയി! ഇന്നമ്മി! സന്നയി! മാധാമയി!

എതിൽനിന്നിപ്പച്ചേഖുവായ് നിരന്നോത്രം
 സാദ്ധന്മില്ലാത നിർവ്വാച്യമായ് വിശ്വാസനു?
 മുഖപ്രണാളി തിരുവാമാഗമാവസ്ഥ
 ശ്രാദ്ധപര ശ്രേയസ്തിനായ് ഭവിക്കേ നിഞ്ചംകുന്നം
 അംബതൻ സ്ത്രീയേവമംബുരന്തിങ്കുന്നിനു
 നഞ്ചയിൽപ്പാടുന്നതു മേതാങ്ക സുദാഷിനി!?

കണ്ണതോൻവെതിയേ ശാരികാമിരോമണേ?
 പണ്ണംതാൻചെയ്യു മഹാസുത്രവിപാകമായ്
 നാമരവാടിടന്ന നാദങ്ഗപിണി വാണി
 താൻമടിത്തട്ടിൽവെച്ചു ലാളിച്ചീട്ടു നിന്നേ
 കാജകയാൽ കശ്മുകളുടുത്തിരെങ്ങാംകു, വേണുഗാന-
 ഭരതൻകഴിവുകും തൃപ്പിണ്ണിയേ കണ്ണപോലെ
 ഹേമലേവയാൽ പരിശോഭിതകണ്ണാധലും
 ശ്രൂമവിന്റും തവസുന്ദരം ത്രുക്കാശനേ!
 കാമദൈമൻകരസമും ശൈരംകത്രാത്മകും
 ശ്രീമഹം ലിംഗമെന്ന നണ്ണനോൻ ത്രുഭാത്മകേ!
 ശ്രീകോലാചുരുക്കുതു മാഹാത്മ്യമത്രത്രം
 മുക്കാംബാചുരാണമെൻ സർപ്പപാതകഹരം
 സർപ്പധമാത്മകാമസില്ലിഭായകുംപരം
 നിത്യാണസൈമാപ്യപ്രഥം പാവനം രസായനം
 നേർവഴിചിത്തിൽനിന്നു നാവിലേക്കനാവണ്ണം
 ഗീത്യാണത്തിക്കൽനിന്നു കേരളഭാഷയിക്കൽ
 ധാരയാരയായു് പകതത്തങ്ങാംകു പാടിത്തരാൻ
 കീരിസുനരി! നിന്നൊരുയുച്ചു മഹാലക്ഷ്മി
 നേരമൊട്ടിനിക്കളിയായു നീ സത്സംഗമം
 സാരമാണതുനേരു മത്രജമത്തിന്നപ്പലു
 ചാരത്തിങ്ങിരിക്കുന്നോ! തിള്ളുച്ചു കളിത്താകി-
 ക്ഷീരവും പാശസാരപ്പൂട്ടാടിയും പഴങ്ങളും
 മുള്ളിയാം വണ്ണം ത്രജിച്ചത്രംപ്രമഹം-
 ദിത്തവിപ്പിക്കും വിധം റാട്ടക സുഭാഷിനി!

ശാരിക്കെട്ടുതയ്ക്കാൻ മടനാരം തെളിഞ്ഞതുറ
ചാരിതാത്പര്യത്തെ നൽകാൻ തുള്ളായോക്കുങ്ങളായ്
വാരിളംമിഴിക്കടച്ചല്ലേനരം തന്നച്ചിത്ര-
താരിലതരാർമ്മക്കയേ ധ്യാനിച്ചു സഗരക്കു
ശാരദാതുക്കെടുപ്പേ വീണയെനാതുപോലെ
ചാതവാരം കമാതുതം പാടാനായ്ക്കുടങ്ങിനാൽ.

സാർവ്വദാനം ഗണനായകൻ വിജ്ഞാങ്കേ
സർവ്വാക്ഷരങ്ങളുണ്ടെനിൽ മംഗളം താരേണമേ!
അക്ഷരാത്മികേ ദേഹി! ഭാഗതി! കനിതെത്തനി-
ലക്ഷ്യം വാഗ്ഖിലാസം തന്നരക്ഷിക്കേണമേ!

ബാലങ്ങാപാലക്കുപ്പുനോമനക്കഴിയ്ക്കിളി-
ചൂലഗ്ര മിസ്പാതായജ്ജാലമിങ്ങേക്കേണമേ!
ഷണ്ണവസ്പാമിതാരം മാണ്ഡയിലേറിക്കൊണ്ട്
കാണ്ണുന പരിരണ്ട മിഞ്ചകാൻ വനങ്കേണാൻ.
ചെമുണി ഭഗവതി പാർത്തി, ഇഗത്തചതി
വെണ്ണതിയൻ താന മാഡോളം തൃണക്കേണം
വേദവ്യാസന, മാഡി കവിയാം വാത്മീകിയും
ചേതസി സർധമം തോനിച്ചു തൃണക്കേണാ
ആഗ്രഹിസ്സു സർജ്ജകാർജ്ജവിജയപ്രദം നൽകാൻ
ദേശീക പാദാംഭാജമല്ലാത്ത മരറരത്തുള്ളി.

ആഗ്രഹിച്ച ഫലത്തിനായും കല്പകത്തളിൾ പോലെ
ദേശീപ്പിക്കേണാൻ നിത്യം തല്പദം ശിരസ്സിൽ താൻ
ഈപ്പോലിജണ്ണവും അതാനസവ്യത്രാംതന്നു-
രക്ഷിക്കാ തൃപ്പാഭാവ്യാമപ്പാഴം വദ്വിക്കേണാൻ

ഹുമപീഡിഷാർഗ്രമാമാങട ഇവപരമം
 ഭ്രമികിലെനാമതായ് തോൻകണികണ്ടഭദ്രാ,
 രോമഹഷ്ഠാപ്രദമാങട മുലസ്ത്രാലേൻ
 ഭീമമാംഭവാമയം മാറ്റനാദിവ്യാമൃതം
 അതു മാതൃചാദാബ്ജിത്തിൽ വിശ്രതോൻ പ്രതിക്ഷണം
 ശ്രീ മാതൃകമതനൊ ചൊല്ലിനോനൊത്തവണ്ണം.

ശ്രീവേദവ്യാസൻമുനിനിമ്മിച്ചുമുദ്ദയമും-
 ശ്രീ വേദിത്രേണിയദ്ദോ ചുരാണം പതിനെട്ട്
 ഓരോരോ ചുരാണാജൈദ്ദോരോരോയുഗത്തിലെ
 സാരോവരങ്ങൾമാറ്റം ചൊൽക്കയാണനാരതം.
 ഏന്നതിൽ സ്കാഡംസമ്പ്രധാന്തം പ്രലംന്തകാൻ
 സ്വന്നംഭിരയാഴുകുന്ന നന്ദനാരാമമദ്ദോ
 കണ്ണതനിങ്ങാൻ സ്കാഡചുരാണം മുനാല്പ്യായം
 കൊണ്ണജദ്ദോകോലാചുരക്ഷതമാഹാത്മ്യം ചൊല്ലി.
 ഒക്കരള്ളിഷക്കബിവേദവ്യാസനായ്മനി-
 ലാരവതരിച്ചിത “ത്രഞ്ചി”നാമാഹാത്മ്യന്താൻ
 ചുത്തണ്ണംചുരാണാജം പകന്നിങ്ങാഴുക്കവാൻ
 എത്തനകഴിൽ വെച്ചുതിക്കിളിപ്പുട്ടായദ്ദോ
 കാലഭേദത്താൽ പലരിതിയിലത്തുാറി,
 താലഭാരം മാറ്റിടിലും യേൻഡുഷിക്കാണത്താൽമതി;
 സഖ്യിതരസമാ മത്തുഞ്ചാവൻറ ഘുനേൻകുഴിൽ
 എന്നീയകം കളിപ്പിക്കുകൊണ്ടതിലത്തുാദരം
 മുകാംബാചുരാണാത്ത പകന്നി വെക്കന്നതോൻ
 കലാകാരന്മാരു ഹരമനിലെന്നാനം വരേണമേ!

ഒന്നമിശ്രരിസ്യത്തിൽ വെച്ചുായനാം ശൈനകാദി
മാട്ടുനി ജനമോറം വിനയാന്പിതരായി
പെറരാണികോത്തമനാം സൃതനോടായിഞ്ചിനെ
സാരമാഡ്യാങ്കേച്ചാല്ലോ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിടിനാർ
“സുത! സമ്പ്രജ്ഞതനായോ രജ്ഞനവിസ്തുരിച്ചു
ചുത്തേഗാക്കണ്ണക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യം കേട്ടതെങ്ങാം
ആകോലാ ചുരുക്കേതു മാഹാത്മ്യമിനിയിപ്പോം
ചവാർക്കെ”നു കേട്ടസുതൻ പറത്തുതുടങ്ങിനാൻ.
ചേരജ്ജേഞ്ഞാതമന്മാരെ! നിങ്ങളേവതെമാത്രം
ചോദിച്ചുതേതുതമം സമ്പ്രാത്മസിലിപ്പോം
ഇച്ചുാല്ലോതനെ പണ്ട് യണ്ണുവസ്ത്രാഖിപരൻ
സപ്ത്രാദം മന്ദരാളിമേലിങ്ങനാങ്കളിന
അച്ചുനാമിശ്രരനെ ക്ഷമവിച്ച ഭക്തിയോടം
ചുച്ചുച്ചി, തീവണ്ണമേ കേരംക്കവിൻ മുല്ലയോടെ
“എൻതാത! ഭഗവാനെ! ഭ്രതനായക! വിഭോ!
നിന്തിയവടിച്ചൊന്ന ഗോക്കണ്ണമഹാത്മ്യവും
ശ്രേഷ്ഠമാം മഹാബല ലിംഗവെദവമത്രം
കേട്ടതാൻ, അംഗമോക്ഷ പ്രദമായിതുപോബെ
നശ്പായമഹാക്ഷേത്രം വേരാനമുപ്പാരിലു
മിശ്രനംതനെ തോന്നിട്ടും, മേ, ഇഗർപ്പതേ!
എക്കിലുമത്രുപോബെ സിലിന്ത്യകാനായ് ഹാരിൽ
ശക്കര! മഹാക്ഷേത്ര മുണ്ണേക്കിലത്രമിപ്പോം
പറത്തുകൂടാതുതാണെങ്കിലും സമ്പ്രജ്ഞത! റീ
യങ്കളിച്ചേരുന്നമേ! ചുത്രവാതസല്പത്താലെ”

എന്നതുകൊട്ട രിവന്റലിച്ചെഴുയ്യുമാ
“നന്ദന! മഹാമതേ! കേട്ടുകൊംക്കുകിൽവാൻ.
ചുത്തുവാസല്ലുംതുലം താനോരു മഹാക്ഷേത്രം
വുകതമായ് തൃംഗുംതുവിത്രുതം കോലാപ്പരം
അതുവായ് സർവ്വജനിന്മീശ പരി ഗ്രന്ഥതയ-
മുതിയായ് ലക്ഷ്യതാനന്നാകിലുമലക്ഷ്യം അയ്
ഡ്യാപിച്ചു സർവ്വജനിലും ശ്രീമഹാലക്ഷ്മീഃദിവി
താപനാശിനിയായ് താൻ തീപിച്ചുനിഷ്ടിത്വം.
ഹമ്മടിൽ വിളങ്ങമിത്രീമഹാലക്ഷ്മിയണ്ണാ
നമ്മൾക്കാട്ടുകളിൽ പെറ്റാമുഖ്യായ്.
ആ മഹാദേവിപശ്ചിമകാളി നാ കോലാപ്പരം
ശ്രീമഹാക്ഷേത്രം ശ്രേഷ്ഠംഗോക്കണ്ണം തൈക്കാഡിന്നുനം.
ഉത്തരമന്നപ്രതിരാത്രിക്കണ്ണപ്പണ്ണം അപു-
വിത്രമൻ, “കോല” എന്ന വിത്രുതാൻ മനിഞ്ഞേപുന്ന
ഗോക്കണ്ണം തൈക്കണ്ണിനു പത്രഭ്രാജനത്രക്ക-
ഭാഗതസ്സുഖ്യാദിതാൻ താപ്പരപ്രദേശത്തിൽ
ശ്രീമഹാരണ്ണം ധൂമരമന്നതിലാരാത്രുമ-
മാമനിനിന്മിച്ചതിലെന്നയുദ്ധാശ്രീച്ഛവോ
വൻതപദ്മരകാലം ചെഞ്ചുവേസ്ത്രാശ്ചാം-
ധനികേരണംതുതാൻ, മനിതനാഭിപ്പിതം-
കൊട്ടതേൻ വേണ്ടാതല്ലാം, പിന്നായുംനിന്നേവു-
നെട്ടത്രപരണ്ണതി, “തിക്ഷേത്രാമാംപേരാട്ടംഹാരം”
എങ്കുമെപ്പുകളണ്” മിജ്ഞിനെപ്പാത്മിക്കാഡാ-
ലജ്ജിനെവരുമെന്ന നൽകിതാൻ പരംതദാ.

അന്നുതാടിയാനുമം മനിതിൽ പ്രസിദ്ധമായ്
നാവ് ന! “കോലാപുരക്ഷത്”മെന്നതാൻപറം.
പിന്നായുമാങ്കാന്ത്രമോതിനൊന്നിയോടായ്
“ഇന്നനിന്തപംകൊണ്ടുമെന്നാൽ ഹക്കോണ്ടിം
ഇക്കാലാപുരംസില്ലക്ഷത്രമായ് വീക്കിലും
ഈക്കാലംമുതല്ലുനിപാത്രിവംമലലിംഗം.
എപ്പഴിപ്പുജവയ്ക്കുതപംപുണിരിക്കിലോ
സുപ്രസന്നാതമൻ! മജന! താപസമന്പന്തരേ.
യാതൊരുപരാശക്തി ശൈഖിയാശത്രാഹിനന
യാതൊരുശക്തിമഹാ ചൈജ്ഞവിതാനായതും.
ആ അഹാലക്ഷ്മീവാസമിക്ഷയും താനായ് വരം
ഭൂമിയിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിലുത്തമിക്ഷേത്രമാം”.
പ്രവർത്തക്ക്ഷേവമല്ലാമക്കാലമുന്നിയോടായ്
മരഞ്ഞേതൻ, ഞാൻചൊന്നാതമുന്നിയുമന്നും.

അർക്കാലം “കംഹ”നെന്ന ദൈത്യൻ ശ്രീരാമവിയെ
ചുംക്കുന്നണിച്ചിട്ടുമു പുരാഷന്മാരാലെന്നം
വല്ലുനാവാത്തവരം വാങ്ങിയിക്കൊലാപുരേ
സത്പരംകടന്നതിവിഞ്ഞവാൻ മഹാസുരൻ.
കുട്ടിസമാധിയിൽഇങ്ങന കോലയ്ക്കിയെ
ഒയ്ക്കത്തുരുവെച്ചുങ്ങിയുന്നതിൽസ്പയം.
പിന്നാഞ്ഞല്ലതും തന്റെ കുട്ടകാരോടും ഭിരം
മുന്നലോകവും ഭജിപ്പിച്ചിതു ചൈജ്ഞംശവാൽ
ശ്രീകോലാപുരക്ഷേത്രമാക്കുമേ കടക്കിവാ—
നാകാത്തതായും വന്നിതക്കാലം ചിഡ്യാനന!

ആതക്ക്രമംകംവൻ തന്നോട് യല്ലത്തിനായ്
തന്ത്രവന്നാതി ഓവിത്രിപ്പര ദൈവവിതാൻ
അരഞ്ഞസാ ദൈവവിയെക്കണ്ടേടിച്ചുവെദ്ധുൻ
പാത്രവോയ് മുള്ളുകൾഡിമേൽന്നപംചവയ്ക്കാൻ.

നാലാംമന്ത്രംതാംതിന്ന് ശ്വാസിലഭച്ചതി—

നാലാമത്രത്താം തൃതയുഗത്തിൽ ദൈത്രേന്ത്രനായ്

മഹിഷമനണായ് വനിതാവലൻ സേനയോടം

സഹസ്രവന്നി “ക്ഷാഹനഗരം” എക്കക്കബാക്കി

മുപ്പായം ഇയിച്ചുവനിന്ത്രുചട്ടവുംകെട്ടി—

യത്രതപരാങ്ങമൻ തത്തവാഴനാകാലം.

തൈനാർ കോലമുനി സമാധിവിട്ടണൻ

തരസാപണ്ടകംവൻ ചെങ്കുട്ടുവൈത്തങ്ങളും,

ഭാനവക്രുട്ടാ നിജമാനുമം പാടിച്ചതും

ജതാനചക്ഷിസ്താലെല്ലാമരിഞ്ഞ മനിശ്രേഷ്ഠൻ.

പിന്നെയും തപം ചെയ്യാൻ വിജ്ഞവെനിനച്ചുമ—

അപ്പുന ഭക്തിയോട്ടമെന്നായും നിനച്ചുമോ.

അരനോത്തിനംത്രജ്ഞം രണ്ടുപേരുമേന്തി—

തന്നെയസ്തുമാധിയിൽ നിന്നെന്നതി മേ സുത!

ഭാക്ഷായണിശൻ, താനം, ലക്ഷ്മീവല്ലുടൻ താനാ,

താങ്ക്ഷണം കോലപ്പിരെയുണ്ടതിയിരിക്കൊവ.

വാനവന്മാരെല്ലായം ഗ്രൂഹമനനമുഖിലാക്കി

പീനരായ് വന്നകണ്ണാർ നീ അപരൈക്കുമാരക!

ഭൂമാം മഹിഷാൻറ ചേഷ്ടിക്കാലിപ്പുനായ്

കാളുമഞ്ഞായുഹംപോലുമേ ലഭിക്കാതെ

കേളുരാജ്യരായ്‌കേളം! നാജുലക്ഷ്മീകരായും,
ഹൈത്രേസന്മചാടിവനാവാനോരെ കാണർക്കയാല്ലും
പൊത്രിക്കരഞ്ഞതുചൊന്ന സജ്ജം കേരംക്കയാവും
രാജ്യരായ്‌തീൻമാജ്ഞാദിംസാത്രരം സഹിയാതെ.
അനോരമതിന്തോന്താഡകാണ്ടരെചുകന്നശൈലി—
രിങ്ഗിരാവരണ്ണരയും, മെണ്ണരയും, മുരുവരയും,
അരുള്ളമിറ്റരയും, മിനകരയും, മരു
ഹവുവാഹാചുവദേവവുദ്ദതിശ്വരയും
ഉഗ്രഗ്രീച്ചവജ്ഞാളിൽ നിന്നാവോ വീണ്ടും വീണ്ടും
നിന്ധ്രമിച്ചിത തേജസ്സുടനേ മഹാജപലം.

അതുവതാങ്ങാരേടത്രു തേജാഗ്രൂഹമായ്‌നിന്ന
ഗ്രഹസ്ഥിനാത്രപിന്നൊള്ളാഭിചു യുവതിയായ്.
സർവ്വദേവാതമികയായ് പരയായ് പ്രശ്നയായ്.
യൈവനാതുഖ്യാമിദ്രോഹിതാൺ മഹാലക്ഷ്മി.
ചുന്നാരിച്ചകരിതൻ എദയംതെട്ടുമാറു
പിന്നായദ്രോഹിവിട്ടാളിത്തു ഗ്രുമട്ടഹാസം!
ഘോരമസ്ഥിംറനാഡം മഹിഷാസുരൻകേട്ടു
നേരിട്ടുയല്ലതിനായുഖതൻ ഓസനയോട്ടം.
അംബികതാനാപെട്ടനാവനേടനടരാടി—
തനമുഖിയാവൻ ഘോരസമരംഗ്രുടങ്ങവെ.
രോഹിയുംഞ്ഞാൻം കോലമുന്നിഞ്ഞെമാരേടത്രു
തജ്ഞാധനുവരുമിൽനാശനാം നോക്കിനില്ലേ
ഇവ്വാങ്കേജാഗ്രൂഹം നിന്നുലാറുവാഗ്രൂഹപ്പട്ട—
തെന്നുചുത്തു! സൃംഖിചുവതാൻഡ്യാനസാമത്ര്യം താലം

കോലമാട്ടി, ലിംഗപാത്മിവം, ബഹുവിധം
ചേലിലച്ചിച്ചുവന്നപാവനസ്ഥലംതന്നിൽ
ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻദേവൻ സ്രൂഷമായ് നോക്കിനില്ലേം
തയ്ക്കണം സർവ്വലോകാനന്തരമായിനായ് തന്നെ
എഴുതിക്കൊണ്ടേംമരാതേജഃ പ്രോജപ്രഖം ചക്രം
മഴുതിങ്ങാനേർമ്മവ! ഷണ്മുഹി! ധരിക്ക നീ,
യാതൊന്നാടാരാത്പരമരമഴുതിതാ, നശ്വത്ര
പുതമാം ‘ഗ്രീചക്ര’മെന്നവരും ചുക്കുന്നു!
വ്യാകാലം, മനസ്സാലുമള്ളനിശ്ചാരം ചു-
നാക്കിച്ചെ വജ്രാത്മിച്ചിന്ദ്യസപത്രപമായ്.
സ്രൂഷിക്കാനൊരുങ്ഗേനാരാത്മാവിന്റെ ചിത്രഭിംബമായ
സ്രൂഷിച്ചെത്തന്നുമായും പ്രാണസപത്രപമായും
നിറയാനന്തരമാണി, ചെയ്യതായ്, സജജനാഡം-
അാറുഹിച്ചുതുന്തരകാൺകല്പകട്ടുമമായും
തന്മഹേരസപത്രത്തിങ്കാരു കോത്രക്കട്ടിയകോടി-
ബുഹമാണിയംവഹിച്ചെന്നും നാശമില്ലാത്തതായും
യാതൊന്നാടുരാതനപ്രതുതിയെന്നസില്ലം
പുത, മായതിച്ചുകുത്തപരമെന്നരിക്കനീ.
അക്കയാൽപ്പണ്ണുമാനുചക്രംതന്നെനാസാക്ഷാൽ-
ഗ്രീകരംദേവിനുപരമെന്ന നീ ധരിക്കേണോ.
പിന്നായും ഗ്രീകാന്തനിഗ്രീചക്രംതന്നെന്നരോക്കി
നന്നു! പണിപ്പെട്ടും ഗോപനംചെയ്തുകൊണ്ടാണ്.
അങ്ങിനെവിള്ളുങ്ഗമച്ചുകുത്തിനാകാരവും
ഒംഗ്രിയായ് പറയാം തോൻ കേട്ടുകൊണ്ടാലുംനുത!

“ബിന്ധവും, തിരക്കാണവും, മല്ലക്കാണവും, പിന്നേ
നന്നായ് ദ്രാദരകോനം; ഷഷ്ഠാധരകോനമേവം,
പിന്നെവിംശതി, ചതുർബന്ധിംശതികോന അള്ളം,
താനാഡാംപിന്നേ, ഭൂമെമട്ടമേ, പതിനാറം
എപ്പുംതിങ്ങാം പിനീടിന്യതുംകുമത്താലെ
കൈല്ലുള്ളം സന്ധിതോരം വൃത്തങ്ങൾചുറവംപിന്നേ
വൃത്തങ്ങൾ മുന്നം മുന്നാന്തുരാജാള്ളം ചേൻം
ഗ്രഹമിപ്രതിതിന്നൽ ഗ്രീചക്രം വിളഞ്ഞുനാ.
ദയാളിച്ചു സർപ്പദേവമാരിയനിന്നണ്ണായ് വന്ന
ദേശസ്വന്തരപമാണിത്രിചക്രം ധരിക്കും നീ”

എവബിജ്ഞാതിശ്വരകും താന്നരപിച്ചുപ്പാം, ചിരം
ദേവിപോരാട്ടിക്കൊണ്ട കൊന്നാറിതുമഹിഷമാ
ഇഫവന്നും സർപ്പദേവവദനങ്ങളിൽനിന്നു—
മാവിക്കുവിച്ചുമഹാലക്ഷ്മിയാം മഹേശ്വരി
ദൈനാഴിയാത്തപുരബൈരിവുന്നതാത്താരല്ലോ?
കൊന്നാട്ടക്കിയ മഹാവിക്രമ ഭുക്കരി
നന്നിച്ചുന്നരായിരുമ്പിച്ചുരവിശ്വിംബ—
വുന്നവുംനമിക്കനൊയുള്ളതേരുവായി
ആരുചിരംരതീദേവിമാരെയുംജയിക്കവാ—
നായതിസമത്മാം സുന്ദരിസിംഹോദരി
വിശ്വാവന്നാരപ്പിച്ചു ചുജ്ജമാലജുംപട്ടാ
സപ്പാന്ത്രാശിനാജാളിമന്നിന്നതമങ്ങാഹരി
അരക്കനാലിലും ശംഖാ, ചക്രം, മഞ്ചവും
കിക്കതമാംക്കിച്ചുവും കൈക്കക്കാണിക്കുപാകരി

விரிவேன், நாராயணன், மூடு, இவ்வாய்க்கானா-
ஸுரமாக்குவதற்குப் போக்கைக்கொள்கூடும் அமோயரீ
அதற்குப் போக்கைக்கொள்கூடும் வாழும்
வேலாதுப்பார்க்கெட்டு, மனாவஸி தூம், சோனாயரீ
கேஸரினால்கூலித்தானாகுதித்தக்கூகரீ
ஞாரங்கரிதினி, சகரீ, சோனாங்வரீ
யூ.நத்தாலாகஷி தூ கோலங்கித்தங்கிஸ்கா-
யாக்கிலெதுக்காஞ்சியுத்துக்கூதுக்கூதரீ:-

மஹங்க மஹாநோரின்! மக்குலவங்களாகு
வதிப்புதலீதூ? என்ன நழைவன் கமிதூலும்,
உணரியமாமண்ணயூகவெவ்வும் நூலும்
எனகண்ணக்கயிக்காய்வுனிது யரிதூலும்
ஒவித்தாக்குப்பாடிவியங்கெட்டுக்கூ
ங்காவுமதெல்லைத்துக்குவரையபேக்கூதுங்க

ஞீமஹாலக்ஷி! ஸத்துக்கெற்றுக்குப்புறுப்பினி!
காமங்க; ஒவேஶப்பரி! நின்றிதவடினிதும்
ஸோமஶேவரன்னிம்பிதூதேக்காரி ஞீவகுத்தித்
ஞீமளவாக்கும்வும் ஒவருப்பதேநாடாப்பும்
பாரமாநாப்புத்தும் பகுதிகொக்குத்துக்கவேளங்
பாரமேஶப்பரி! நின்றாயடியன் பிரகாலும்
அந்தாயிக்காய்வுநென, மடியானாருவம்
ஸாரமினிதுதானா தாநென் நாராயணி!”
கோலமாநுகியேவ சுள்ளத்திதூதுஞ்சேநம்
வபாக! வச்சாநந! ஞீமஹாலக்ஷிதேவி

ഇങ്ങളാകല്ലും വ്യാപിച്ചെങ്കിം രാത്രിചക്രത്തിന്
ലിംഗത്രാചരണവിന്റുംമാനത്തിൽപ്പള്ളിക്കാം.
വിജ്ഞവിന് സകാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ്‌വന്നമഹാ-
വൈദികവിതാനം വനീബിന്റുവിൽ ചെന്നകാണ്ഡാം.
വലനാകിന” വേതാസുരനെ” ക്ഷാല്ലുന്നല്ലോ
ബലശാലിനിമഹാ വൈദികവിയുണ്ടായ്‌വനു.
വിജ്ഞമായതാൻപിനു യഞ്ചോടാകമാരിയായ്
വിശ്രദമാക്കിയാൽക്കണ്ണനേറ്റപിച്ചിച്ചുമ
ഉർക്കാമദ്ദേഖിയും വന്നിൽനാത്രംസർവ്വ-
ഉർക്കിഹരമാമിച്ചുക്കിട്ടുവിൽത്തനു.
ഇന്ത്യമീമഹാലക്ഷ്മീവാസവുമിക്കുത്തി-
നുനാത്തപേരുണ്ടായ്‌വനു ഹേതുവും മറുപട്ടില്ലോ
അവിച്ചുകാളി നവക്കവിലാത്മവുമാവിർ-
ഭവിപ്പാനായിത്തുനു ചരണ്ണതന്കമാര! എന്നാൻ.
പുതശൻസ്രൂതിതിയും ചേന്നാൽ ഗ്രൂപമായി
പുരജായ്, ജ്ഞാതിമുഖ മാന്യാരീപിംഗം ഗ്രഹ!
ഞാൻതുടങ്കിനദേവത്രേജുവുംജീവനല്ലോ.
എതാരലിംഗംകണ്ണ സർവ്വലമോരായിരം
പുതലിംഗങ്ങൾക്കണ്ണ ഫലത്രാടാത്തിട്ടമോ!
ഇന്നഞ്ഞാവാലിംഗത്തു നിന്നോട്ടവിന്റുരിച്ചു
നിന്നിയമറിയേണ്ടതെന്നെന്നു? മഹാമണ്ഠേ!”

ഇങ്ങിനേഷ്ടാരംചെജ്ജീ ഗംഗാകാന്തരനക്കുപ്പി
മംഗലൻ, മഹാസേനൻ പിനൊയുംചോദിച്ചിത്ര;

“ತ್ರಿಪುಂಡಿನಾಯಿ ಬೆಂಡಿಗಳು ಹಾನಿಗಳನ್ನ
ತಪಲ್ಲಿ ಚಹಿಯಾಗಿ ಇನ್ನುಂದು ಕಾಡಿಪುಕಾಗಣದ್ವೀ
ಹೃಜಾನಾಂ ಪಿಗೆಂಡಿ ವಾಗಿ ಏಹಿಗಿರು ಮಹಿಂದ್ರ ಗಣಯಾ-
ಮಣಿ ತಾತ! ವಯಿಶ್ವತ್ತು ಮಹಿಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಶ್ರುತಿ ಶ್ರುತಿಗಳನ್ನೇ”
ನ್ನು ಇಡ್ಲಿ ಹಿತಂಡೆ ಕಣ್ಣಿ, ಗಂಡು ಹಾಸಿ ಪುಂತ್ರು ಕಿ
ಪಣಿ ಶೈವರಣಿ ಪೀಠಿಂ ಮಂಡು ಹಾಯಿತ್ತಾ ವಯಿ
ಹೃಜಾನಾಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರುತಿ ತಪಲ್ಲಿ ಚಹಿಯಾಗಣದ್ವೀ ಕಂಹಣಿನ್ನ
ಪಿಗೆಂಡಿ ವಾವಿ ಸ್ವತ್ತಿ ಮತ್ತಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹಿಂಸು ತ!
ಹುತ್ತಿ ಪರಿತ್ಯಾಮಾ ನಾ ಪ್ರಾಪಣ ಯಾಗಿ ಅತಿಂದ್ರಿಯ
ಪಾರಿತೋಷಿತ್ತು ತೊಂಕಣಂ ಹಿ ವರಂಗಣಿ ಕಾಗಿ
ತೆಂಡಿಕ್ಕಿಂಡಿ ವ್ಯಾರಿ, ಪರಂಡಿಯಾಗಿ ಕೋಳಿ ಪುಂತ್ರಾ
ನ್ನು ರಹಾಗಿ ಎಸ್ತಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ, ಪ್ರಕಂತಿ ಕಾಗಿ.

ಉದ್ದಾಲಕಣ್ಣಪ್ರಶ್ನೀಕಾರ.

1. “ಅನುಮಸ್ವರ್ಗಾಚಿ! ಲೋಕಮಾತಾವಿ! ಮರಿಹಂ-
ಅನುಮಾತಿವಿಷಯಿ! ದೇವಿ! ಈ ಸಂಸಾರ ನಮಿಸ್ತುಂಧಾ!
ಕಾನಿತಂಡಿತಾಕೀಕೂನಿಕೆ! ನಮಿಸ್ತುಂಧಾ!
ಅನೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ! ಕೋಳಿ ಪುರಾಣಿ! ನಮಿಸ್ತುಂಧಾ!
2 ಸ್ತುತಿಕಿ ವಿರಿವೆಯಾಗಿ, ರಂಜಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರೆಯಾಗಿ,
ನಂಜಿಕಿ ಶ್ರುತೆಯಾಗಿ, ಸಮರ್ಪಿಂಧಾ ಗತೆಯಾಗಿ
ಹೇ! ಮಹಾಘರ್ಣಿತ್ತಾರ್ಥಿ! ನಿಂತಿಂಧಾ ಪ್ರಜೀವಾವಾ,
ಅನೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ! ಕೋಳಿ ಪುರಾಣಿ! ನಮಿಸ್ತುಂಧಾ!

3. വിസ്തുയം, മായയായ് നീ വ്യാപിച്ചുനിൽക്കുസത്പം വിശ്രദിപ്പിക്കിംജംരത്തിൽവച്ചിട്ടു ലിലയാൽ നീ കാമദേ! ജന്മക്കഴിൽ സത്പ്രത്ബുദ്ധിയും നീ ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാച്ചുരേണി! നമസ്കാരം!
4. നിന്തിയവടികരതു കാരണ്യച്ചുണ്ണിപ്പിച്ചുപ്പാ പിന്തിരിഞ്ഞുമെ! ഭക്തദലാകാത്മ ലക്ഷ്മിക്കഥാൽ നാമമങ്ങങ്ങളക്ഷ്മിവഹനംഹാച്ചന്തു ജനം ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാച്ചുരേണി നമസ്കാരം:
5. പിണ്ണവാക്കപ്പറ്റപ്രത്പാദിക്കിനമാം മുക്കലോകം നിബന്ധവനിഞ്ഞക്കണ്ണജിക്കേരയവക്കിനി കാമിതാകകാച്ചക്കരായ്ത്തന്നൊന്ന നീചുകാബവുഡ്യു ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാച്ചുരേണി! നമസ്കാരം!
6. അരാദപ്രതാരപംചരാഗ്രഹമതിൽനിന്നാനിതാ- നത്മാനംചെയ്യുച്ചിനൊ വിശ്രദിപ്പിച്ചയായതുജ്ഞൈ നാമമോത്രന്ന “ഗൗരീ” “ക്ഷമാരീ” യെന്നജീനം ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാച്ചുരേണി നമസ്കാരം!
7. ശ്രീപതി, ശീവൻ, മുഖാവാനോർത്തന്തേജിജ്ഞിക- അച്ചത്രീചക്രലിംഗവിഗ്രഹേ! വിശ്രദിപ്പരെ! ശ്രീമനേ! കോലാച്ചിതന്നുംകമലാത്തിൽമേഘവും ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാച്ചുരേണി! നമസ്കാരം!
8. പത്രമാസനന്മേഘ! ശംഖചക്രാഡ്യാഭീഷ്മാത്മ- സത്രസത്പാണിപത്രേ! പ്രസന്നോ! നമസ്കാരം! മേമവിഗ്രഹേ! ഗൗരീ! ശമഞ്ചേ! നമസ്കാരം! ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാച്ചുരേണി! നമസ്കാരം!

ഞ്ഞുചേന്നമരക്കാർനിമിച്ചുകഴുപ്പുക-
മിസ്തുവരത്തം നിന്നൊബ്രാനിച്ചുവഴിചോലെ
നിന്മവുചപിച്ചോക്ക് സന്യത്രം ശ്രീ വില്ലയം
സത്പരംലഭിക്കുന്ന സത്രുംനിൻപുസാദത്താൽ.
ഈഞ്ഞരമമത്രുക്കാർ സർവ്വതം സ്ഥിതിച്ചിത്ര
കേതവസലയാകം ശ്രീകാലാചുരേരീയെ
ഈസ്തുവംമുലമേററം തെളിത്രുമഹാലക്ഷ്മി
പ്രത്യക്ഷയായിട്ടുരിചെയ്തിത്രുരുരോടായും:-
“അല്ലോ! സുരമാരെ! നിങ്ങളെത്തിനായുംവന്ന?
വല്ലുതെജയനിഞ്ചുപുക തൃഖിക്കൊന്തിവിധം
അക്കാഞ്ചുരചെയ്തിന്, നിങ്ങൾക്കുള്ളിലാശ-
മൊക്കയുംചെയ്യുവൻ തോനിങ്ങിനിമടിക്കാതെ”
ഈ വണ്ണംമഹാദേവി താനയർച്ചചെയ്തേരും
ദേവമാരണത്തിച്ചും സങ്കടംഉണ്ടാരും:-

“ലോകമാതാവെ! ദേവി! യാണായമഹാസുരൻ
ലോകക്കണ്ഠകൾ “കംഹൻ” പ്രാണിനാംഭയകരൻ.
തിങ്കൾചുഡാനക്കഴിച്ചുവയ്ക്കു തവു ചെയ്യു,
ശൈംപ്രസാദിച്ചു വരെതന്നെ കീടിലോ
ആരാവുമഖല്ലുനായുംമാമാസുരൻ
അതുകൂടാവവാനനി വരെത്തെ വാഞ്ചാവിധം
വാണം ചെയ്തീടുണ്ടു, മംബികേ! സാംപ്രതംമ-
റാബരായഗതിംതാഴും കാച്ചതിനു നീംപ്ലുബാനാ”,
വിണ്ണവരിത്രവിധം പ്രാത്യിക്കൊന്തിദേവി
ചണ്ണധിക, മുക്കാക്കിക്കണ്ണമാന എത്താടിക്കൈറ

അനുഭവത്താട്ടല്ലോ “മുകാംബിക”യെന്നിളിച്ച നാമം
വന്നാതുലക്ഷ്മി, ക്രണോകംഹരം മുകനായാൻ
“അബിബന്ധന”യെന്നായാത്രുവാൽ അംബാ” പദം
“അംബത്തേബാല്‌നാതി”യെന്നാത്മമിങ്ങങ്ങളിന്.
കംഹരന വാഗ്മിബന്ധത്താൽ മുകനാക്കിക്കൂലം
സിംഹവാഹനക്കണ്ഠായ് ‘മുകാംബ’യെന്നാനാമം.
ഭേദംമുംനുലം കംഹൻ മുകനാകില്ലംസന്ന്-
ശ്രിക്കൊള്ളിം ലോകേപ്പറി മുകനാമംബയല്ലോ.
ചിലപ്പോൾ ക്ഷയിച്ചുവോൾ ദേവതവൈദ്യംപാരിൽ
ചിലപ്പോൾ വല്ലിക്കമേ കാലാവൈചിത്രത്താലെ
ആകയാലോരകാലമിക്കൊലാപ്പരത്തില്ലം
മുകാംബാ ചെത്തുണ്ടിന്ന് വിലാസം കരണ്ടപ്പോൾ
ആരുകൈരസാധിയാണ്ടു, മാധ്യിയിൽപ്പുമാപാണ്ടു -
മാത്രകൊപാന്യനായിപ്പോണിങ്ങു മുകാണ്ഡരൻ
വിഷ്ണുപാപീഡിപ്പിച്ചുസഞ്ചരിക്കേണ, ദേ-
പ്പുട്ടിദേവന്മാർവനം ചുകരംന്തീലോകാംബയേ
പിന്നോഡാമദേഹരുരി വീരദ്രുംനിജ -
നദനന്നർന്നേശരാം തതാട്ടതന്നുട്ടരോട്ടം
തന്നകാണൻ ശിവനോട്ടംകുടിയിക്കോലാപ്പര -
അനികയിലെവച്ചുമരംചെങ്ഗു മുക്കേരാട്ടനേകമായ
ജ്ഞാനമാസത്തിൽ, മുക്കുപക്ഷത്തിൽ, വിലസിദ്ധിയും-
രജ്ഞമി തിമിയിക്കലല്ലരാത്രിയിൽ, ഗൃഹ!
വികുന്നി മുകാണ്ഡരംതന്നുടക്കബ്രൂം നിജ -
ചങ്കംകൊണ്ടരിഞ്ഞിട്ട് നാമനോടൊത്രവരുടി

അനുന്നതുവും ചെന്നാരുമീചക്രമല്ലുണ്ടിട്ടും സ്ഥാനമാംസമുള്ളിൽസുവബ്രൂഹമലിംഗത്തിൽചേരാം ഇങ്ങിനെന്നുകൊണ്ണുരഖ്യപ്പംസന്നതിനും, ജഗന്ന-
മംഗളം “മുകാംബ”യെന്നരേഖിളിയന്നനാമത്തിനും
കാരണം സർജ്ജപ്പന്മുകാരണമെന്നോമനേ!
വാരണ്ണമുഖാനജ! ചൊന്നതോൻവഴിപ്പോലെ
ആനിമ്മിതമാകം ശ്രീചക്രമിട്ടതനെ
ശത്രുസംഹാരോൽക്കമൊം സുരവുദജ്ഞാതിസ്ഥായ്.
മഹിഷാസുരനെക്കാനൊലക്കിൽ വിഭ്രതിക്കായ്
മഹിതകോലാപ്പരമമന്മഹാലക്ഷ്മി
ആരുകാംബികാശ്രീതരക്ഷണാദീക്ഷാദേവി
സമേബം ഹാലിക്കൈട്ട് അത്രണാത്മികനാമ
നില്പുത്തഹാപം സ്ഥാപ്പരാണംതനിൽ മുന്നാ-
ണല്ലുായം, കോലാപ്പരക്ഷത്രമാഹാത്മ്യമതിൽ
നൊമല്ലുായം “ദേവിനിവാസനിങ്ഗ്രൂപണ”-
മെന്നാത്രപരഭേദത്താൻതോന്നംബികാപ്പസാദത്താൽ.

‘ര ണി മ അ യ ത .’

അരംബ്യാഗ്രഹണം.

അമന്നന്ത. (ക്ലിപ്പ്‌പ്രൈതി.)

പരമപ്രാവനം പരാഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്
ചരിതപീഡ്യും തയറിനിമിഷ്ജനം
നരജനങ്ങിലേ നരകതാപത്രത
നിരാകരിക്കുന്നു, നിരന്തരാനദം.
ശിരസ്സിൽക്കുള്ളിയി ഭംഗിയും ആളാൽ
വരച്ചുവേദ്യേ ആക്ഷണത്താലെ
തിരസ്സില്ലോന്ന് നിന്ന് വരപ്രാശാദമേ
സരസപതിഭേദി! നമിക്കാരാല്യംബം.
ശരംസുധാകരസധന്മും ആളുംനിന്ന്
തയ്ക്കാമേനിതന്ന് തിരുവിഴയാട്ടം
കയ്ക്കാനുള്ളമക്കടാക്ഷമോടെന്നൊ
പിരിയാതെനിന്നാൽ കൃതാത്മനായി ഞാൻ
ഹരക! ശാരികൈ! പരമഭാഗ്യത്തെ—
കാരന്മാക്കനാക്കമാളുതം ശൈഖം
ത്രിഭവനത്തെയും വശമാക്കംവിയും
വിഭവമേക്കനാ വിശാലലോചനം
ഇംഗനന്മുഹിസ്തനംയയമാരിൽ
സ്വഭാവനിസ്സുരത്തുപാനിശ്ചചനം

മഹാലക്ഷ്മിന്തുക്കാവൽനിരോ തരാൻ
സഹായം തയ്ക്കപ്പെട്ടുവണ്ണംതന്നെന്നാണ്
ഗ്രൂക്കത്തേൻറി! കിന്നവചനപീഡിയും-
സുവലഹരിക്കിൽ സൗലഭ്യമാണെന്നും.

കിളിമകളിത്രു തെളിവെന്നുകേടുമെ
കളുംവത്തൊട്ടം കമിച്ചുകൈറ്റുകാൽ
അതിജുന്നതിനും മതിയിൽക്കാണുവാ-
നതില്ലയാസമാം സ്ഥിരതിയിൽവാഴ്ക്കീല്ലും
ചിതിഭവവതി? ചുരാചരണംകുഞ്ചം
ശതിസൗത്രികരുക്കതീസുലഭയരഹ്യം
നതിസമ്പ്രവും നതിചെയ്യീടുന്ന
സതിയാംദേവിതൻ ചരിത്രത്തിൽശിഖ്യും
ദ്വിതീയമല്ലായം പറഞ്ഞുകേരംപ്പുംകാ-
മതിഗ്രൂപ്പയോട്ടം ഗ്രൂവിപ്പിനെപ്പാരും.
മഹാസേനൻദ്രവൻ മഹാദേവനോടായ്
മഹാന്ദ്രംപുണ്ഡി പറഞ്ഞുപിനെന്നും

“ഭേദവൻ! ഭേദവേശ! മഹാലക്ഷ്മിതന്നീര
സുഗമമാം പുജാക്രമങ്ങൾക്കുംപിനെ
ഭിഗവത്പ്രഥമം കഴിച്ചുതാരെല്ലാം?
സുവമായ്,പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പറഞ്ഞുതന്നാലും
സപ്രമാത്രക്കതിരെത്തിലാക്കണ്ടിവൻ
കൂദാരനോടായിക്കമീച്ചുവീണ്ടുമേ:

“ഗ്രൂവിക്കാ! നീ, പണ്ടിഭഗവാൻഗ്രീവതി
ബിവിഷനാമനോടങ്ങിചെയ്യുതേതോ?

അതുതന്നാരച്ചാല്ലോമത്തുലടക്കതിയിൽ
 ചെള്ളു! ശംകരുവു! സുത! ഭവാനന്നായ്
 വീക്കണ്ണമോഹിനിസ് പ്രദധാനിയാം
 ഹരി, ഭയക്കരാസുരനാം ‘വൃഥ’നെ
 വധിച്ചുശ്രദ്ധമസ്തകനഗരിയി-
 ലധിച്ചിതനായിസ്ത്രസ്തനായാൻ
 അതുനേരംശങ്കിന് സഹസ്രലോചന-
 നതിമനോഹരം യുവതിവേഷത്തെ
 ധരിച്ചവിഴ്ജ്ഞവൈദ്യരിക്കക്കാണ്കയാൽ
 ചുംനാവിസ്തുക്കാൽ വിടന്നക്കണ്ണലർ-
 നിരക്കാണ്ടച്ചിച്ച നമിച്ചുഹോദിച്ചാൻ:-

“ഹാരി! വിഭോ! ഭവാൻമതിക്കംവാക്കിന-
 മറിവാൻവാല്ലുണ്ടോരമേയന്തപ്രയൻ
 നിങ്ങചമമത്രവിധം വിലസുംനീ
 പുത്രജനനാല്ലോ മുനികൾവച്ചാൽവത്രും!
 പരമപുത്രജാ! ഭവാനിപ്പോംതീര
 മറിഞ്ഞുമരറാനായി ലസിപ്പുത്തങ്ങിനേ?
 പുരാണമുത്തിനീ പുത്രജനോ! സുരീയോ?
 പരമാത്മംഘോലെ പരഞ്ഞിടേണമേ!”
 പുരാഡഹോക്തിയെച്ചവികൊണ്ടി, കുപ്പ-
 പുരസ്സരംഹരിയങ്ങളിച്ചുഝിത്ത,

പ്രസ്തിയംപിനൊ പുത്രജനംരണ്ടി-
 മക്കളിമജ്ജല്ലാം, പ്രഥമനിത്രജ്ജല്ലാം
 അതുരണ്ടിംചേന്നിജ്ജഗത്തായ് നില്ലുക്കാം.

അതുംശംവേറിട്ടിരിക്കില്ലെപ്പോഴാണ്
സുവർണ്ണവും നല്ലവിന്റെഞ്ചുങ്ങളിലും
വിലിനാങ്ങളായിട്ടുരിക്കലുമെന്തോ?
അതുമട്ടക്കിലും, പ്രതിവിഷയ-
പ്രതിവരതിവയഴുന്നവംമല്ലാമെന്നൊ
അറിയുന്ന, ശക്തിമയനെന്നാകയാൽ
ചുരുക്കംസ്നീയും ഗ്രന്ഥവാൻതോൻ്തെന്നൊ”
ഗവവൽഭാഷിതം അവിച്ചുകൈതനാ-
മദവിമർദ്ദനന്നത്തിപിനൊയും

ഗവൻ! ഒക്സിത്തൻ! സമസ്യദേവര!

നിന്മന്നത്തിനീ വിഷമപാരഗൾ
യുവതിജായേധം വിള്ളങ്ങിനില്ലുന്ന-
തെവിഭാവേന്നാതുമങ്ങളിച്ചുജുനും.”

സുരേഷ്ഠരുലുവരീതിതനായി-

ദ്വാരാധിവാഹനൾ കമ്പിച്ചുപിനൊയും

“സാമസ്യദേവതാസ്ത്രഗ്രഹയായ്‌സദാ

ക്ഷമാതലേക്കാലാപ്പരന്തിൽവാഴുന്ന-

പരബ്രഹ്മത്ര, മഹാലക്ഷ്മിയെന്ന

യരിക്കേന്നസ്ത്രാഘാതകരിച്ചുനീ ശങ്ക!”

അതുകേട്ടശങ്കരം കത്തുമലംപുണ്ടി-

ങ്ങളുലവിസ്തൃയും കമ്പിച്ചിത്രവീണിം

മുകൾ! ദേവരേ! ഭവത്സ്ത്രഗ്രഹമാം

മഹാഭവിതവൻറു മഹാത്മാനുള്ളനും

അനാസ്ത്രിച്ചുതോരു വിധിപ്രകാരമാ-

ണന്നപമരുത്തല്ലൂന്തവിക്കേണ്ടു്?”

ശഹിഡൻറമന്ത്രീചിയും നല്ലഭി-

ചചിയുംകണ്ണമെ വചിച്ചുമാധവൻ.

മഹേദ്ര! കേൾക്കേടോ! മനസ്സുവെച്ചുനീ

മഹാസാരമിത്ര മഹാസില്പിപ്രദം

അശ്രേഷമത്രുച്ചിം ധിതഞ്ചിനായ്തന്നെന

വിശ്രേഷിച്ചുമിത്രപരയുന്നണ്ടെന്നു.

വിമലമായിങ്ങ വിള്ളങ്ങമീലിംഗം

സമസ്യത്തേജസ്സിനു സപ്രത്യപമാകയാൽ

അതാത്രുക്കേതന്നുക്കൊള്ളുന്നതുകവാ-

നതാത്രുദേവതാസപ്രത്യപംതന്നെന്നായാം.

മഹാലിംഗമിതിനു വലഭാഗംപിനെ

റഹിക്കേടോ! പരംപുത്രശത്രുപാമേ,

ഈട്ടാഗം ശക്തിസപ്രത്യപാമേ, മല്ലും

പ്ലംപുത്രശനം പ്രതിയുംരണ്ടം

ഈട്ടാഗമിതിലധികമായതും

ദ്രുമതം ശക്തിപ്രധാനത്പദ്ധതം

അതുകൊണ്ടിവാമം വയുവരമാരായ്ക്കു

സ്ഥിതിചെയ്യു ശക്തിപുത്രശപുജയിൽ.

നവശക്തി മുന്പാമെതെതിനെ, സ്സുച്ച-

സമാനാവമായിവിടേത്രുായവതോ

അതാത്രു ദേവതാ സപ്രത്യപല്ലുംനത്രെ-

യതാതിൽവെദ്രേരു റഹിക്കണും സമ്പ്രം.

വചിപ്പുതിലിനിച്ചിലഭിക്കിലല്ലു—

മിവിതായുക്തിയാൽ ചെച്ചുംകൊള്ളണം.
പറവൻ യുദ്ധനാജരം ചിലാതുമാത്രാഞ്ഞീ-
നറികമാരാല്ലോമിതരതെ നോക്കി
സുരേദ്ര! നിന്മായിവിടപ്പും ജിക്കായ്-
വരേണ്ണം മുകാംബാ ഭഗവതീരയത്താൽ
നിജേധ്വനിദേഹതാ നിചയമന്നുത്തെ
ബുംഭുംകൊള്ളുമാംസകലകാര്യത്തിൽ.
ശിവരാത്രി മുധാം മുതം നേനമിത്രിക-
മവസരോചിതം രചിക്കപ്പും ജൈ.
ഞപരദേഹതാനിരജനിത്യാഖി-
ഞഭാസിച്ഛീംതതനർത്ഥമായ്-വരം
ശരിക്കഷണ്ണിക്കലുനാന്നിഴനോറ
ശരിസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച പിടന്ന് പജാഡം
സൂരിക്കു, കർഷ്ണരംഗവളവണ്ണനാം
തുരഞ്ഞിവിനെയതിൽനിജസപത്ര പനായ്
വിള്ളഞ്ഞാശനാഗണമനിഭേദരാം
തിള്ളാഭ്രക്തിയോത്തതിലുസനനാഡ്
സ്ത്രീദൈപാരാന്ത്രാവരരനേകവിട്ട
സൂരിക്കു, കണ്ണാലിപ്രതിയൈശ്വര്യൻ.
തുനന്തികിൽനിന്നുനാന്നിയൻംതാൽ
ചുരപ്പുട്ടേനരം ആകാശമാനഭായ്
ശരിസ്സിൽനിനിങ്ങളുമടങ്ങിപ്പോരുന്നോം
സരിക്കമാരുന്നല്ലെന്തുചപയായ്
സുഷ്ടുപിയിൽക്കുടം വിടാത്തെനുപ്പും

തുഷാര ശീതയായും ദാതാഗതംചെയ്യും—
 പരമാനന്ദയാം പരാമേക്കിതനൊ
 ചുറ്റണമാജെന്നം ഭജിച്ചിട്ടണഞ്ഞാൻ.
 മനുവിധിയമുള്ളിഡഗ്രിക്സൈസ്—
 ആദിനാന്താരൂത സപ്രതുപദാഖലാ
 നിയന്തംപ്രാനിംഖായുംവരേന്നം, എന്തുവാദി—
 ക്രിയകരംപിനീട് സകലംചെയ്യുന്നം.
 അനന്തരം ഒവി നിലയംപ്രാപിച്ചു—
 ഓന്നലുമാനസൻ പവിത്രൻസാധകൻ
 ചുരുളിച്ചതൻ്ത്രത്വവിജേ, പ്രാത്മി—
 ആരിക്കണംഭേദവിച്ചേരാഭാഗത്തിങ്കർ.

ഹനിപ്പുജാകുമം പരഞ്ഞിക്കാപ്പിക്കാൻ
 നിനക്കിലിപ്പുത്തം, വിഷമമായുംവന്ന
 ഹടങ്ങിനില്ലോമി ചുരുത്തെന്തിങ്കർ
 കുടങ്ങിപ്പോയിഞ്ഞാനിതിക്കുന്നംനിന്തിയാൽ
 സൗത്തേമക്കില്ലം, ചില പദ്ധ്യാസ—
 പ്രവർത്തനമിതിയനിവുഞ്ഞിപ്പാൻചന്നി
 അതുകൊണ്ടിപ്പുത്തംജാനിന്നുംകുംബിൽ
 സമപ്പിച്ചു മരുരാജന്മന്ത്രാകാളിക്കുന്നും.

നിമ്മലനാചാർത്തുനോടൊന്നുടന്ന് കുട്ടിയോച്ച—
 മമതന്തിരുവിൽ പ്രാത്മിച്ചങ്ങിരുന്നാമും:
 അതുതനൊയ്യും മറ്റൊതനൊയ്യുംതുല്യമാക്കാൻ
 ത്രഞ്ഞലിയത്രുംത്ര ത്രഞ്ഞലിയുംചെയ്യുചീനു
 മാത്രകാന്ത്യാസത്തിനെ ഏഴേപ്പുവകാണ്ടുനന്നായ്

ചെയ്തുകാഴ്തിനാനിൽ സാമ്പത്തികവും മലബാറാട്ടം
 ഹക്കാരംസുസിക്കണം മുലാധാരത്തിൽ നന്നായ്
 രക്കാരംസുസിക്കണം എദ്യ പത്രത്തിലും
 ഇരുക്കാരംസുസിക്കണാ ഭൂമലപ്പുത്തിക്കാർ നന്നായ്
 അറിക്കാരം ശിരസ്സിലും തൃസിച്ച കൊണ്ടിടണം.
 ചെയ്തുകാരം ദ്രാണാധാരം മുലമന്ത്രത്താൽപ്പറ്റിനെ
 തെരുവാരാട്ടിയന്ത്രം കലശരംബരങ്ങാളു,
 പുഞ്ചാസങ്കല്പപ്പും മഹിച്ചുതനാതമാവെ
 വ്യാജമെന്നിവെ സാക്ഷാലംബവം ശാഖാപ്പറ്റിച്ചും
 അംബവേയ സ്വന്തമാവിക്കച്ചച്ചച്ചച്ചും ശാന്തോഷതമാം
 സമ്മതം പോലെ ചെയ്തുകാഴ്തിനാം പീരാച്ചനം
 | വൈരു ശക്തികളെപ്പും ജിക്ക ടിനീടിവ-
 യോദ്ധതും ചിട്ടപകൾ, നിത്യകൾ തന്നെയപ്പോ.

ഇച്ചുംനാശക്തിനാമ മൊദ്ദതും പരണ്ണതീടാം
 ‘ഇപ്പു’യും ‘ക്രിയാപിനെ’ ‘അതാന്’യും ‘പ്രീതി’ താനം
 ‘അപ്പു’യും ‘ജ്ഞാനാനം’ ‘അനന്തര’ താനംപിനെ
 എടക്കാമത്രം ‘നനി’യും ‘ചിന്തപ്രഭ’ യോച്ചവിലും.

മേലിനിപ്പറയുന്ന വസ്തുമെ ശ്രീ ഓവിരെ
 ചുഡിൽ നിന്മാവുയായി ധ്യാനിച്ച സഗരംഗദം
 പീംമലപ്പുത്തിക്കാലേ കണ്ണികയ്ക്കാലേക്ക
 തുംബക്കരിയോടാവാധിക്കണം സുരേപ്പര!
 എന്നാലിഞ്ഞാവാഹനം ചൊന്നാതു വിധിമാത്ര-
 മെന്നല്ലാതിക്കൈഞ്ഞത്തപെ മോത്രംതൊൻ ചൊരുവതല്ല.
 എന്നമിദ്ദേഖാലയം തന്നിൽത്തൊൻ മഹാ ദേവി

സന്നിധി ചെയ്യേ മററിഞ്ഞെന്തിനായാവാഹനം.

ഞാനിനിച്ചുല്ലാം മുഖം മുലവിദ്യയായ് സർപ്പ-
ജനാനഭാഗിനിയാം ശ്രീ ഷ്ണാധാരാക്ഷരിതനേ.

ദേവിതനാനന്ദരഹം ക്ഷീപ്രമിഞ്ചണഭാക്ഷവാൻ

ദേവേശ! മുലമായി നില്പത്തിമന്ത്രമണ്ഡി

ഖൃഷ്ണപരം, ഔഷി, യിതിന്റ ചന്ദ്രസൂര്യരാഹത്തിനാൻ
സച്ചിദാനന്ദന്ത്രപാ ദേവതാ ശ്രീകമാരി,

മന്ത്രത്തിലോന്ന മാരു മൊഡപ്പത്രമക്ഷരങ്ങൾ

കൊണ്ടിഞ്ചുവീജം, ശക്തി, കീലകം നൃസിക്കണം
നൃസദാശാഖാഡംപിനൊ ക്രമത്തിൽ, എന്നു മുന്നും

വാസവ! മുന്നു, മാറു മുന്നുമേ, മഴുവും

അക്ഷരങ്ങളെക്കാണ്ടചെയ്തിട്ടിട്ട ദിനോബന്ധനം
തങ്ക്ഷണപചയ്യുംശേഷമുത്തമം ലഭ്യാനംവേണാം

പിന്നീട് മന്ത്രജപംചെയ്യേണമെന്നാലിനി-

ച്ചുംനീടാംധ്യാനവുംഞാൻ മന്ത്രവും ശ്രവിക്ക! നീ.

യുംവും മന്ത്രവും

മിന്നിത്തിളിഞ്ചും രത്നാനൃഷിജ്ഞങ്ങളിം, രത്ന-
സന്നിഭിം വസനവുമന്നിഞ്ഞ മനോഹരി!

തുക്കാളിൽ നാലിൽ ശംഖചക്രവുമഭയവും
ഒപ്പുമാം വരമത്രം വഹിച്ച വിശ്രേഷപ്രഥമി!

ആംബുകേ! ഭഗവതി! ഭക്തബാന്നേരിൽ നിഴ്ചു—

മംബികേ! പത്രാസനാധിഷ്ഠിതേ! മാറ്റാഭവി!
ഹേമവിഗ്രഹേ! മഹാകാരണ്ണവാരാനീഡേ!

ശ്രീ മഹാലക്ഷ്മി! രക്ഷിക്കേണമേ! നിത്യാമനനാ.

ഞാംമന്ത്രങ്ങാരമീ മന്ത്രത്തില്ലറിക്കണി

പിന്നു, വാദവശീജം പിന്നു എന്ന് എന്തു
ചണ്ട ചേത്തിട്ടു വീണ്ടും വാദവശീജം ചേര്ത്തു-
കൊണ്ടതിൽപ്പുണ്ടാവേണം പരമേശപരീപഭം
വാദവം വീണ്ടും ചേര്ത്തു ഒരുംഗലും ദയയും
വാസവം! ചേര്ത്തുകൊണ്ടുവേണമിന്തുത്താലെ.

എട്ടിങ്ങപിച്ചിട്ടു, മിലിംഗാച്ചനു
ചുഡ്യുകൗതുകംചെയ്തു ഉണ്ണുപുരതതാലെ
ഷോഡിശ്രോപചൂരാഡികൊണ്ടുമെ പുജിക്കണം
ഗാസമായ് ചെയ്തു പിന്നു സ്ഥാപ്രസാഡാച്ചനു
മാക്ഷാണ്ഡാക്രമായ് ശ്രീമൃകാംബുപരമായും
ശ്രൂഢ്യമാംസഹസ്രാമംകാണ്ടുമിച്ചിക്കണം
അരല്ലുകിലതാതു തദ്ദേശതമാർത്തന്നുമാ-
തസ്തിജ്ഞൈശ്വരകാണ്ടു പുജിക്കവഴിപോലെ.

ശ്രീകമാരികാ വിള്ളാമണ്ഡാനത്തിൽയരി-
ച്ചാകവേ പതിനാടനാമജൗണ്ടുകാചാലും

¹ റാങ്കാര മദ്ദിര, ² താരനേങ്കാരവിള്ള, പിന്നു

³ ഗൈറവദായിനിയും, ⁴ നിരംശ്രൂ, ⁵ ഹൈനകാരിണി,

⁶ ഗൈറിയും, ⁷ രികത്രുപ, ⁸ ഏറുവഡല്ലിയ, താറം

⁹ പിന്നീടുപരമാസനാ, ¹⁰ രമയും, ¹¹ മേരസംസ്ഥാ

¹² ശ്രൂസനത്രുപിണിയും, ¹³ രിച്ചുഹര്ത്തിയും, പിന്നു

¹⁴ ചെക്കാരട്ടൻ്റി, പിന്ന സ്ത്രാമിനി, വലരിപോ!

¹⁶ ഹായഹാത്മിക, യേവംകാമങ്ങളാലേ, വിശ്വ-
ജായതന്നാംഗം പതിനാറിലുമ്പ്രിക്കണം.

നാമത്തിൽ ക്രമത്താലെയംഗങ്ങൾ, ഏഹാല്ലാക്കിനി

1 2 3 4
ആമത്തല്ലപ്പാദവും, ജംമ, ജാനവും, ഉച്ചകളിം

5 6 7 8
ഗ്രഹവും, കടിസ്ഥല, മുദരം, വക്ഷസ്ഥലം

9 10 11 12
വക്ഷോജങ്ങളിം, സൂര്യം, കിഞ്ചിത്വം, വദനവും

13 14 15
നാസയം, നേരുങ്ങളിം, ഭാസ്മം കെററിത്തടം

¹⁶ ശീഷ്വ, മിവകളിൽ ക്രമമായപ്രിക്കണം.

ഒവത്രണാവരണമവയിൽ വഴിപോലെ
ജംഡശാസന! വേണ്ടിപ്പുജയുംചൊല്ലാമിനി
പ്രമാവരണന്തരം മുലാംഗമന്ത്രങ്ങളാൽ
പുട്ടുംകൂടിപ്പും യജിക്കശതക്രൂതോ!

അണിമാഡികളില്ലാസില്ലികളേയുമ്പ്രി-
ക്കണ, മിദ്രീതിയമാമാവരണന്തിൽപ്പുംപോന്ന
പത്രണ്ട് തുടിയമാമാവരണന്തിൽ പുഞ്ച-
ഗക്കിക്കളവയുംനോൻ ചൊല്ലവൻ നാമങ്ങളായ.
ഈ പ്രയും, കുയ, അതാനാ, ചിത്ര, സംവിത്രം, പിന്ന
യ, താൻ വിലാസിനി, സൃക്കൂതാൻ, മഹാസൃക്കൂ

രൂപിനി, ക്രന്നിവയിലെടുവിൽ ശക്തിചേഹത്ത്
താപഗാനിക്കായ് പുജചെയ്യുക തുടിയതിൽ
ബൈതായ് നില്ലുംവാമാജ്ഞാപ്രാപ്തമാരെല്ലെതിൽ
സംഗ്രഹം പുജിക്കണം പദ്മമാവരണത്തിൽ.

1 2 3
ജാഗ്രതാ, താപനിയും, വേദഗംഡ്യും, പരം

4
ജാഗ്രതയോടുംപിനേ ഭരണത്രപിനിയും

5 6 7
സേജ്വണിയും, സുംഖഹത്തിയും, വാനീശ്വരി

8 9
പിന്നനായാ മദാവധാ, പിന്നനായാ മനോജവാ

10 11 12
സോമത്രപയും, മതദേപഗയും, നിശാഹമ്പയും

13 14
ത്രീമൻ! കേരം, യഗ്രാവതി, തീപ്രഃകാപയുംപിനേ

15 16 17
ദേശത്രപയും, ദയാവതിയും, തിരസ്കുിയാ

18 19 20
താപഹാമിയും, അഞ്ചാനാരാല്പയും, സുരപ്രിയ

21 22 23
നഘിനി, പിന്നേരിപുമഞ്ചിനി, തിശ, താഹം

24 25 26
പരയാംഭ്രൂ, പിന്നേ ഭണ്യിനി, ഗായത്തിയും

27 28 29
നിരപത്രയും, വിശാലാക്ഷിയും, നാദിനിയും

30 31 32
വേദന, പിന്നേ വഹ്നിഗംഡ്യും, സുഷ്ട്രാവ്യും

സിംഹവാഹിനി, പിന്നെ ³³ ചുല്ലുഹ, രിരംസയും
 താപഹാരിണിതാനം, പിന്നെയങ്ങനാതുര
³⁶ ³⁷
 ത്രുക്തദോഷയും നില്ലു പത്തായും, മിത്രക്കളെ
 ദിനതിയേംടാരാധിക്ക ഷാശ്വമാമാവുതിയിൽ.
 സപ്തമാവരണാത്തിൽ പുജിക്കപിന്നെല്ലിംഹം
 ഭദ്രവും, ഹിമാലയം മേരവും, തിക്രിവും
 ഭർത്താരം, സഞ്ജീവക, മിവയും പിന്നീടേഹാ
 അഭ്രികൾക്കിടയിൽ ഗ്രൂവമൃഥാദിമാതൃക്കളെ
 ക്രിമായെട്ടുവിധമുള്ള വച്ചുജിക്കണം
 ഗുഡ്യൂമഗ്നിരിക്കംതൻപര്യുംഡാനേഡംപിന്നെ
 ദയക്കുംബന്നുവന്നുമുര പുജിച്ചുകൊണ്ടിട്ടണം.
 അസ്ത്രമാവരണാത്തിലിന്റുംഭാദിലോകപാല-
 ദരട്ടുപരമുഖം പുജിച്ചീട്ടണം വഴിപോലെ
 വജ്രാദിപശായയം പുജിച്ചീട്ടുകവേണം
 വിജുപരംസുരേശപര! നവമാവരണാത്തിൽ
 ഏവമിയാവരണമൊന്നുതും ചൊന്നേനിനി
 ദേവതാല്പൂംനങ്ങളിൽ ചിലതുംചൊല്ലാംപിന്നെ
 ശ്രീമഹാലക്ഷ്മിക്കൈഴും ധ്യാനംതൊട്ടവയല്ലാം
 സാമോദം പറഞ്ഞിടാമിവിടെ പരിചിയ്ക്കൊന്ന്
 ശ്രീനാരാധണാല്പൂം.

മത്തത്രേച്ചുവയ്ക്കിണ്ഠിത്തണ്ണനിരതോട്ടം
 മരജ്ഞിംവനമാല്പു മണിഞ്ഞുതിയമാറിൽ

തുക്കരെങ്ങളിൽ ശാഖാം ചക്രവർം ഗദായും
പുഷ്പകരമഹുമേന്തിരേജിസ്സാൽത്തിളി ജപിയും
ശ്രേഷ്ഠപത്രങ്ങൾതിരേക്ക് ശാഖിയും ശാന്തനായ്ക്കീ-
ദ്രോഡമാമുലകിന്നമീശനായ് നിരന്തരം
അനീചതിയോഗിചിത്രപ്പുജാവായ് താൻവിളി ഞടം
അനീച്ചുത്രഭാതമാനവേങ്കത്രാഭേദം വണങ്ങഡനോൻ.

മഹാലക്ഷ്മിലഘ്രാനം.

പതിനായിരം രവിവീംബവത്തിൽ പ്രഭക്കരാളി—
അതതിശാന്തനായ് പത്രാസനത്തിലിത്രന്നും
പത്രമജാഡിയാൽചുറ്റം സംസ്തയാധികന
പത്രപത്രങ്ങൾപോലെ നീംഭനേത്ര ജപിള്ളാട്ടം
പാരുംപുമുക്കരവുമട്ടയ വരജാളി
പേരലു പാണിപത്രം നാല്ലില്ലം യരിയുമേ.
മണ്ണതവണ്ണമാം ചട്ടംചെലയുംമന്ത്രിമരം
മണ്ണജീരമകടാഡിത്രേഷണഗണബന്ധതാട്ടം
ഒക്കുശ്രേപ്ത്യംകൊട്ടക്കന കായണ്ണപ്പേജ്ജിയോട്ടം
വിശ്രേപ്തോധിനിയാൽ സ്ഥാപണവണ്ണംഗിയായ്
കാലപ്പുരുംഖാർ വൃംഘമായംകുട്ടകില്ലം
വൻലപ്പുമത്രനീക്കം സന്തുരുസാരണേജാട്ടം
അനീചതമനാപ്രാണനാമ ചാക്ക് സതീകൾ—
ദീപമാകിനമധാ ലക്ഷ്മിജൈവണങ്ങുനോൻ.

സനസ്പര്ത്തിലഘ്രാനം.

മുഖവണ്ണനായ് സഭാമനസഹാസവുംതുകി
വിദ്രോഹകരഭാ സുന്ദരസ്ത്രങ്കുചയായ്

കൊടികോടിയായ് ചപ്പ മണിചന്ദ്രസ്തം കില്ലേ
 കുടിനൽക്കുളം കുടിനീളം ഒരു തേരുവാടം
 വഹിജപ്പാലപോലെ ശ്രദ്ധമാം ചട്ടിക്കരും
 സുന്ദരകരങ്ങളിൽ വീണയും പുറ്റുകവും
 പ്രേശുരതാസംകൊണ്ട് നീർമ്മിച്ചു ഭ്രംജനാസം
 സാമ്പൂഖ്യം ചേന്ന തിരുമഞ്ചിലുമനിത്തുമേ.
 നാമുവന്നവിള്ളു, ദിവൻ മധ്യാഖവിശ്വാർഗ്ഗാം
 നന്ദനിവരണാത്മം മത്രയും മനകളിം
 എഴിച്ചുവന്നിച്ചുകൊണ്ടാണിനെ ചുറഞ്ഞിനു
 രാജിക്കണവാഗ്ദേഹിയെ കേരളാഞ്ചാൻ വണങ്ങേന്നു.

ഉകുളീയുാനം.

വർഗവും, പാനപാത്രം, ശൈലീസ്തം; വേദവ്യംതൻ
 മുക്കരങ്ങളിൽനാലിൽ ധരിച്ചുതേക്കരീ
 ചിറ്റുംഗമരം മുന്നനേതു അസം ചേന്നതുശ-
 മല്ലായായും ശൈലീസ്തിനാൽ കബന്ധമാരമേന്തി
 ആശ്യമാലയും ചാത്തി അഞ്ചക്കനിനൊജഞ്ച
 വണ്ണമോട്ടതിക്കു രഭാജ്ഞാരുവക്രയായി
 നിത്യവുംനിർത്തേഖാച്ചിതയായും വിഷങ്ങനാ
 ദ്രോയംമഹാകാളിയിങ്ങൾനു ഹിക്കനം.

ആപരമേപരല്ലുാനം.

വക്രങ്ങളുണ്ടും ചാരനേതുങ്ങൾക്കിമുണ്ടനൊഞ്ചത്രും
 ശ്രദ്ധപ്പള്ളിക്കപോലെവിള്ളുങ്കും തേരുവാടം
 വെൺമഴി, മാറം, വര, മഞ്ചമിത്രനാലും
 കാംബുജപ്പംതുക്കെ നാലിമുംയരിച്ചേരു

കോടിമത്താണ്യ പ്രഭാപൂണ്ടനായ് സർജനവും
മൊടിക്കുട്ടനാഞ്ചുള്ള സെറുവുംപുഞ്ചങ്ങലിനെ
എഴുപ്പാഴംപതിനാട് വയസ്സുമാതുമുള്ള
ചുപ്പാരിൻ്റുങ്ങവായി ദ്രാന്തനായ് നിരന്തരം
ചരണാശ്രിതനൂഷ്ഠ കല്പകശാഖവിയാം അരീ—
പരമേശ്വരംഗന്താൻ പരിപിൽവണങ്ങേന്നു.

അനീരുകാംഖികാലപ്പാനം.

മിന്നാൽനാലത്താൺകോടി യോന്നായിഭിന്നംവിധിയം
മീന്നന്നതേജസ്സുംചും മുന്നനേതുങ്ങരജുംചും
ഹാണിപത്രങ്ങളാൽ നാലിൽ, ശംഖചക്രങ്ങൾ, വരം,
പ്രാണികൾക്കും ദാനത്രയുമെന്നമേന്തി
സുദരംഗിയാദയററം മിന്നാിത്തിള്ളങ്ങം മണി—
പ്പുണ്ണനിക്കിരീടവും പൊമ്പനിത്താടക്കവും
പൊന്നാരഞ്ഞാണം മുത്തമാലയും തരിവള്ളി
യെന്നിവയണിത്തുമേ മണ്ണവസ്തുവും ചാത്തി—
സഹസ്രഭിമഹാപത്രത്തിൽ പതിയോടും
രഹസ്യിൽവിഹരിച്ചും കൊണ്ണിരിപ്പുവള്ളായും
പൊന്നയല്ലെയായിക്കാമിതം നഞ്ഞകാൻ സാക്ഷാ—
ലഫ്ഫായ് ദ്രോവയായി, അരീകണ്ണമഹിഷിയായ്
വിളങ്ങും മഹാലക്ഷ്മീദേവിയെ നിരന്തരം
വള്ളന്നംക്കിയോടും വണങ്ങീടുനോൻ സംഭാ.

ചും.

സപ്തര്ഷിമിസ്ഥലംതിക്കലുംനോള്ളിക്കവേണ്ടം
സച്ചിദാനന്ദനേത്! അരീപരമേശ്വരി! നീ

കേതിപ്പുണ്ടിയങ്ങൾ വെള്ളമില്ലെപ്പറ്റെയ
അതാവോടൊരു കാഡ്യാഴിക്ക് നാമേ! ഭഗവതി!
വൈരങ്ങൾ, മാനിക്യങ്ങൾ, ഇത്തുകൾമുമ്പാം രതാ-
സാരങ്ങൾ പിടിപ്പിച്ച നാനാവർഷിമായ്‌മിന്നം
സുദരംസിംഹാസനം പൊന്തയമമേ! തവ
സന്നിധാനത്തിലിൽ; തുള്ളിയായ്‌കയ്യോഴി നാം!
പോങ്ങിടിച്ചുഞ്ഞരേവ! കാൽബുംബാരാനിയേ!
ആഗമാന്ത്രികേ! ഭേദി! നിന്തിതമനസ്സിലി-
സ്പാദതമുണ്ടാക്കിച്ചുപറ്റി;
കുകള്ളുള്ള വിള്ളുകുംബിയുമിട്ടനന്നായ്
നൃനിമ്മലംജലം സപ്രണ്ട്‌പാത്രത്തിലാക്കി.
പാദമായമുക്കുതാൻ സമപ്പിക്കുന്നേന്ന് കേത-
വേദ്യാമഞ്ചനിതു സ്വീകരിക്കുക! തുള്ളും,

ഗ്രൂഡിനഡിക്കുതങ്ങൾ, ദിപ്പുതക്കൊടി, ഫലം
നുറ്റായന്ത്രം പുണ്ണിക്കുലിവയെയാളും
അർഹവ്രതത്തുന്നഞ്ചും സൗന്ദര്യപ്പുംമില്ലോരാ
കേതവസ്ഥേ! ഭേദി! സ്വീകരിച്ചുനേമേ!

ഗ്രൂഡമാംവൈന്യാൽ, തയിർ, ഫേൻ, നെയ്യ, നീരനീഡി
ചേരുന്നതുമയുപക്കം നിന്തിതവടിക്കുതാൻ
അപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഭേദി! നീ വഴിപോലെ
തുള്ളിക്കായിതും നന്നായ് സ്വീകരിച്ചുനേമേ!

എല്ലവു, മെല്ലവംഗം, ചുവന്നം, പരിമല്ലു-
കോലുനാക്കപ്പും, മിജാതിയിൽ മറുപ്പില്ലതും

യോജിപ്പിച്ചതുരുത്തിനുഗന്ധം ശ്രദ്ധിക്കുക—
മാച്ചിപ്പാനായങ്ങൾക്കനാതുമെടുക്കണം.

ക്ഷീരവും, തെത്തും, നെയ്യും, ശർക്ക്, തേരം ചേരുത്
സാരഭാം മറ്റാകൊണ്ടുശ്രദ്ധിച്ചാംപബ്രഹ്മതാ
നീരാച്വരാനങ്ങൾക്ക് നല്ലോന്ന് വിനിതനായ്
നാരാധാരമുള്ളേ! സ്ത്രീകരിച്ചിട്ടേനമേ!
ഗംഗ, സൗഖ്യം, തുംഗ, വരദ, കാളിപ്പിയു-
മിങ്ങിനെപലപ്പുണ്ണി നബികരിച്ചേരാംമുള്ള
ശ്രദ്ധത്തിൽജ്ഞാലൈ വേദന്മുക്തങ്ങളോടും
ശ്രദ്ധപ്പണംനുമയെ നീരാടിച്ചിട്ടുന്നതാണ്.

മെത്രരംബിലകുട്ടം പട്ടംചലയുംനല്ലോ—
അത്തരീയവുംതിരുമ്പവിൽ ദാന്ന് വൈക്കമിതാ!
മോടിപ്പുണ്ണച്ചത്തവചുററി നിന്തിവുടയ്-
ക്കാടകയായ്യരിക്കനി, വിഷ്ണപോരുപരാഡ്രാതി!
ഉത്തിത്തെല്ലിണ്ടതക്കുടാൻചുമച്ചുള്ള
പുതമാംയജ്ഞന്മുത്തുതമം തയ്യാരാതാണ്.
പൂഞ്ഞുവിറുകെക്കിക്കാണ്ടടിയന്നനുഗ്രഹി-
ക്കേനമേ! ദിവ്യജന്മാനം തന്നനീഡിവതി!

ബന്ധുരരത്നംചേത്ത ചോൺതോട ചോൺകിരീടം
പൊന്നതരിവളകളും, പൊന്നകാഞ്ചി, പൊന്നചിലവും
സൂര്യരംബാന്മാതിര മിച്ചുംനോരാദിഞ്ചന—
പുംബവും നന്നാങ്ങാട സ്ത്രീകരിക്കേണമെന്നു!

ചന്ദനക്കുന്നിലുള്ള കാരകിൽച്ചും, കളിർ
ചുവന്നച്ചും. നല്ലക്കമ്പും ക്ഷേസരം

ഉത്തരകസ്ത്രീയും ചേർത്തന്തൽ കബിക്രമിക്കു
ചഹാര്യത്തിൽമെനിക്കണിഞ്ചിട്ടവാൻ തങ്ങൾക്കാൻ.

നല്ലോനല്ലുകൾക്കത്തി വെള്ളത്തുക്കതാഫല-
സ്രൂമായും മിനിത്തിളിശ്ശീടുക്കുത്തണ്ണലെ
തെളിഞ്ഞെത്തഭഞ്ഞപ്പാടികലത്തിയവകൊണ്ട്
വിളിഞ്ഞെതക്കുത്തിയോടും നിന്നൊന്നാനുംകിന്നോന്നു!

ചെമ്പകമശോകവും, മല്ലികമണ്ണാരവും
ചെമ്പരണ്ടിയും, മുട്ടകുവള ലളിഷ്ടിം
ഇച്ചുപ്പാനച്ചായക്കുലോം പുഷ്പങ്ങൾക്കാണ്ടിനന്നാ-
യച്ചുനംചെയ്യുന്നിതാ! നിന്തിയവടിയെന്നാൻ
വന്നരജുപഠനൾ ഗദ്യച്ചുംരാവിച്ചണായും
നിമ്മലം ധൂച്ചാദവും സർപ്പദേവക്ഷമിഷ്ടം
അമേഖ! തോന്ത്രവതിക്കായുംപിക്കുമല്ലുചാഡം
സമേഖാദപുര്ണംഗരഹിച്ചിടക! ദയാനിധേ!

നിരച്ചുനെന്നപ്പകന്റും തിരിമുന്നിട്ടുനന്നായും
റിറനകത്തുനോരി മംഗളിപമമേ!
നിന്നൊമുപ്പാരിലെക്കുരിക്കുടക്കരവാൻ
ക്കുണ്ണാപുരസ്സരം സപീകരിക്കുകവേണം!

നല്ലോനല്ലുരിയന്നം നെജ്ഞപ്പുംപാർപ്പായസം
ചോലപ്പും വിശേഷിപ്പാനം പലതുനീവേദ്യമായും
തെല്ലിടേവാനീയവും കുടിതോന്തരുന്നിതാ
കല്യാണമിജ്ഞൈകവാൻ സപീകരിക്കുന്നമേ!

ചെമ്പഴീകടക്കയും നൽത്തിരിവെററിലയും
അരമുച്ചിംകർപ്പുരവും ചുണ്ണവുംചെത്താദരാക്ക

താംബുലമതിക്കുവിൽ സമപ്പിച്ചീടനാണാൻ
സാമ്പത്തം സക്കരിക്കേണമെമ്മോ!

ഇങ്ങനേക്കമാംവിധം വിചിത്രത്വങ്ങളായ്
മംഗല്യചരണ്യമില്ല നിന്മിച്ചുകൊണ്ടാട്ടും.
മംഗളാരതികളാൽ നിന്തിയവടിക്കായി
ഒംഗരിയായ് നീരാജനം ചെയ്യേണ്ണംതാനിനാനി

മല്ലിക്, തൃഷ്ണിയും, ശ്രീവളം, കമലവും
നല്ലപുഞ്ജിവകോണ്ടു താണണ്ഡാഴ്ചിയ
മന്ത്രപുഞ്ജവത്തുദ്ദേവി! ത്രയപ്രതിവല്പിക്കാവാൻ.
നിന്തിയവടിക്കായി ഏതുനോൺ കേതിപ്പും

ഭീമ്രഹം ഭക്തിയോടു മാക്കുന്നപ്രദക്ഷിണം
പ്രേരക്ഷിണം ചെയ്യുവല്ലമായ് വോക്കുമോ?
മറുക്കമദ്ദേവിയായ നിന്തിയവടിക്കാണം
മരവാന്നംനിന്നക്കാതെ എമ്പയേണ്ണംപ്രദക്ഷിണം.

അരന്തപ്രദേശിക്കു മഞ്ഞക്കായ് നമസ്കാരം!,
അരന്തപ്രദേശിക്കു മഞ്ഞക്കായ് നമസ്കാരം!

ഭട്ടാഴിയാതയുള്ള വിച്ഛുപങ്കുംകുള്ളടി_
രാട്ടായിരിഉജ്ജ്വലനാരാധാരമുന്നുത്തിയായും
സ്ത്രീമായ് മുന്തിരൈയാണ മാകാതെയായും, ഇതു
ചുള്ളിദയായ് വിളക്കുമഞ്ഞക്കായ് നമസ്കാരം!

ആയസ്സം ധനംസുഖം വിദ്യുത്യംസമ്പ്രതിഭ-
മായുള്ള വിജയവും പിന്നെയോവിശ്രാംഖിച്ചു,
ത്രയപ്പൂർവ്വപത്രത്തിക്കല്ലുന്നുകേതിയുമി-
ജ്ഞാപ്പോഴിം സന്നായോരനിക്കുതരേണമേ;!

പൂജതൻപരിപ്പണി ഫലവഹനത്തെങ്ങനൊതാങ്
ഗ്രീഖ്യരശാവുലി ഫേററവുംനിമ്മിപ്പുതാം
ഉത്തമംസപ്ലിച്ചുമിത്രമെന്നാമുക്കേതാൻ
ഗ്രൗണ്ടമാകിയ ചിന്തത്തോടുമേ സമപ്പിച്ചേണ്ട!

ഗ്രാഹത്തിൽവെച്ചുമതി ഗ്രഹവുംമരക്കണി
സ്ഥിരുത്തബുലിയായെന്നുർ പൂജയെയറുഹിക്കേണം
ആവിർഭവിക്കേണമേ! സിലിയാദിത്തനാ
ദേവി! നിന്നപ്രസാദത്താലംബികേ! മരഹരപരി!
സർപ്പമാംജഗത്തിനു മാഖയാം മഹാദേവി!
സർപ്പം ഭന്നാവോടും കുടിനീ നിരന്തരം
•സർപ്പമാമാവരണത്തോടുമേ വിള്ളാദിനം
നിത്തിശക്തായോ ഗ്രൗണ്ടമായെന്നുമന്താരിൽ.

ഈവണ്ണമിസ്യാധകൻ പരഭേവതയാമ—
ദ്രോവിയെ പൂജിച്ചുമ പരിവാരകങ്ങളുാം
ദേവിമാക്കുകിഞ്ചുലി, പിന്നായുംസ്തുതികൊണ്ടു
ദ്രോവിണ്ണവന്മാക്കുകും ദ്രോജനാദികൾക്കൊണ്ടു
പാത്രകൾഡി ദ്രോജണങ്ങളിവയെയസ്സമപ്പിച്ചു
വിത്രണിപൂജചെയ്യും ഗ്രാഹപൂജനാക്കൊണ്ടു
ശ്രാവകക്കമാതാവിനെന്നുംനോഷിപ്പിച്ചീടണം
പാകശാസന! ധരിച്ചാലുമിന്തുമെല്ലാം.

ഈവണ്ണമില്ലോപണി കോലമാളനിതാനം
പാവനൻ ശ്രൂവംജനനാം കാശുപൻ താനം, പിന്നാ.
മനാവൻ സുരമ്പനം, വൈശ്രേഷം സമാധിയും
പിന്നെയാളുസുതൻ രാമനം, ഗ്രുകുന്താരം

നാകികരക്കാവാത്രം പ്രസ്തുതരാജപ്പിയും
ലോകാദിത്രംനന്നൊരു ഗ്രാഹംഗ്രഹിയുണ്ടായോ?
വൈവസ്പതിൻ തൊട്ടുള്ള മനസ്സുള്ളതാലില്ല
ഹാവനർ മഹാമാരന്നുമാർ ഹാരാമേ
ഇവിടെ വെച്ചു സാക്ഷാത് ഗ്രാഹഗ്രഹിപിണിയാമി-
ബ്രഹ്മവന്നേപരി തന്നെ പുജിച്ചു വഴിപോലെ.

സപ്തരം സപ്തമാം സർപ്പാഭിഷ്ടവും നേടിവന്നു
അന്തരം വരാതെക്കണ്ണറിക! സുരേന്ദ്ര!..

ആക്കായ കോലാപ്പും വാണിജിച്ചം സർപ്പ-
ലോകക്ക നാതാവാക്കം തുംമുഖം ലക്ഷ്മിതന്നു
മത്സരഗ്രഹിപിണിയായിക്കണ്ണിനി പ്രയതിച്ചും
വശം! നീ സമാരാധിച്ചീടോ മടിയാതെ!
എക്കിൽ നീ മഹത്തരം ശ്രദ്ധയ്ക്കുപിച്ചു, നീ-
സൗക്രാന്തവിജയം നേടിച്ചുമെ.

ആരാമിക്കളിന്നമലന്തിക്കൽ വെച്ചിട്ടേവിഞ്ഞ-
സ്ഥാനായ വിധിപോലെ പുജിച്ചുകാണിച്ചുമോ?
ആയവൻ ചാപമെല്ലാം നാശിച്ചും സകലമാം
മായമില്ലാത്തലോഗം കയ്യോണ്ട സുപ്രിക്കമേ.
പിന്നുവയന്നവൻ നിത്യം നിശ്ചാമം പുജിക്കി-
ലന്നരൻ നേട്ടം സത്യം സച്ചിദാനന്ദത്തും.

ഇന്നവന്നുംനിന്നുകോന്നായ പാണ്ഡാങ്കാലംട്ടു
ഗോവിഡൻ നാരീന്ത്രപാഠാരിയായ ഷയാനന!
മംഗള ഇഥവാദി ക്രമവും ഉറഞ്ഞുട-
നാജിന മരണാനുഭേദ ക്രതവസ്തുവൻ ഹരി.

അതു മഹാബുദ്ധിമാനാം ശങ്കരാം ഹരിവാക്യം
സീമയററാളുള്ള ക്രൈസ്തവവിജ്ഞാനം വഴിപോലെ
അതു മണ്ണരശിയെ നന്നായ്‌പുജിച്ചു യേണ്ടിം വിധം
കാമങ്ങൾ സാധിക്കാൻ തുതക്കതുനായ്‌വനു.
ഇംഗ്ലീഷർിഞ്ചിപ്പിപ്പാരിക്കാൽ ശ്രേയസ്സിനായ്
കേവലം പ്രാത്മിക്കനാ ഇനങ്ങളെല്ലപ്പാവൽ
ഇംവിശ്രദ്ധപ്രസിദ്ധയായ്‌കാമധ്യക്കായെല്ലാരി-
ദ്വേവിയെ സർപ്പകാരത്തിലും സേവിക്കണം.
ഇംവിധം ജ്ഞാതിരില്പിംഗപൂജയന്മാവും വിജ്ഞ-
ദ്വേവശൻസാക്ഷാലങ്ങൾചട്ടിത്തെതാരമന്ത്രങ്ങൾ
നിരുവം ചടിക്കുന്നു ഭക്തിയുക്തനാമവൻ
സത്യമായ്‌സർപ്പദേവാച്ചന്തതിന്റെലംനേട്ടം.
നില്പുത്തവാഹം സ്നേഹപൂരാണപതനാിൽനുനാ-
ണല്പ്പായം “കോലാപൂരക്കേശത്രമാഹാത്മാ” മതിൽ
ഒജ്ഞാതിംലിംഗാച്ചന്തതിന്റെ ക്രമാമല്പായവു-
മൊതിനേന്നു ദ്രിതിഡിക്കായംബികാ പ്രസാദത്താരം.

—::—

അനീക്കാംബാശരണം.

രൂനാട ലഭ്യാധി.

നന്നനീനാടോകിളിപ്പെപ്പുതലെ! തവവാക്യം
സ്വദാരംകേൾക്കോപ്പോളവുമാറ്റേമെന്നാവേണ്ട
ജീവജീവിതരായതു കഴിവെത്തനാറിഞ്ഞീല

ഇന്ത്യാളിക്കിയെത്തുമരിഞ്ഞീല.

ആ മഹാമാധവയ്യോം വിശ്രദിത്തപ്പും

രാമഹാശക്തിക്ക്ലോതാക്കർിയാവുന്നതും

പണ്ഡിതന്മാരുടുക്കമായ് വ്യക്തമാം ചരാചര-

സാമ്പാദനമുഖമാശ്ശരിവറില്ലും

ആവിധമവ്യക്തരാംയക്ഷകിന്നാണുര-

ദേവനാരിവരില്ലും സൈരഹാംഗമാരേവിയം

ശ്രീലിഥു സദ്ധാരണപ്രമസിലിയൈപ്പുരി-

പാലിഥുപോരുന്നാവൻ മാതാവിൻ പ്രിയപുതൻ.

ആ മഹാസഫോദരപ്രമസിലിയങ്ങനൊന്ന്

ഭ്രമിയിൽപ്പീറണ നാമംമതനാനു മാത.

പ്രത്യേകം ചരാചരപ്പുജക്കായ് നമ്മക്കേരും

ബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനവും കാലവും പോരൈല്ലോ.

ആകയാൽ വ്യക്തിവിട്ടസമഷ്ടിമിഥുക്തയാം

ബോകമാതാവിന്റുജത്തിപ്പലംതങ്ങന്നുനം

കല്പകവല്ലീമുലത്തിക്കലപ്രജ്ഞലസേകം

സർപ്പലംതങ്ങനിതു ശാഖവാപശാവകകളാൽ.

ഓമ്മതൻപ്രമാഥതന്നുംരമുവപരമ-

ചുംബനാമരിട്ടനാ ചോനകന്തനൊയന്നും.

ചിന്നയം ജ്യോതിർമയംതന്നുവപരമനില

നിശ്ചലപ്പുണ്ണിരിത്തെന്ന് താനെന്നിനക്കാലംബന്നം.

ആമാതുപ്രമതിനെന്ന് വീഞ്ഞംതതതങ്ങംചരി-

താമുതമിനിയുംനിതരിക! മനോഹരേ!

ചൈക്കിളിമകളിതുകേട്ടിളക്കിട്ടം എഴു-

കാക്കരമോട്ടവീണ്ടം പരാതത്തുരുട്ടങ്ങിനം.

ഇഴൾ പരൻവീണ്ടംതന്നെൻ്റെ നുസന്നഗ്രഹിനോടായ്
ശാശ്വതാന്തരം വരും വള്ളമേയുതിപചയ്യാൻ.

അല്ലേയോ! മകനേ!നി ചോദിക്കുകാണ്ടുചൊന്നോന്ന്
ചോദ്ദേശവർക്കാംബികു ക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യംമുണ്ടം.

സത്രുദേവമുഖക്കുന്ന മാറ്റുരമായിപ്പുര-

എത്തിയിൽ ഭോഗമോക്ഷം കൊടുപ്പാനിതുവിധം
ക്ഷേത്രംന്നററാനംമില്ല, സംശയമില്ലചോദ്ദാം
ഗ്രോതിര പുരി! മമന്ത്രന! ഷഡാനന്ത!

ഇഞ്ചോൻ്റുകുത്രെന്ന വകുപീംമെന്നോർപ്പു
വിജ്ഞരം സദാശിവസന്നിധാനത്തായ നിന്ത്യം.

ഇതിനെ ‘യവിക്കത’ മെന്നമേച്ചരയുന്ന.

മതിമൻ! കുലപീം മെന്നതൃംകതമാരം
കാരിയും രാമേശപരം ഗ്രാക്കണ്ണമെന്നീക്ഷേത്ര -
രാശിയേക്കാളിം ശ്രീമുഖമരവും സലിപ്പം.

ഇക്ഷേത്രംതന്നെപാരി ലെണ്ണാതുത്തപ്പക്കണ്ണ

സുക്ഷ്മാരികരിവിചാരിപ്പത്രനില്ലുംശം
എന്നിക്കം ശ്രീപതിക്കാ മരണിളിഡേവകരിക്കം
തനിച്ചുനില്ലുംശക്തിയൈക്കയുമിരിപ്പതും
മുലകക്കിയായുമേവുമിങ്കുതാനറിക്കി
ബാലക! വസിക്കുന്നീയുമാജ്ഞതിന്നുപം.

ഇങ്ങിനേരംശ്രവാക്കും ഒക്കുതിപ്പിതനായി
മംഗലൻഗ്രഹൻവാണിതിക്ഷേത്രത്തിങ്കൽമുദാ.

ഇംവള്ളുകുംകാംബികാമാഹാത്മ്യം അംഗ്രഹി-
സംവാദത്രംപരാശ്രതീടിഞ്ചനിനിയെന്തു -

ചോല്ലേൻ? കെന്നചോനാസുതനോട്ടുംരു
കല്ലുരാംമഹാഷിമാർ പിന്നയുംചോദിച്ചിരു.

സമസ്യപുരാണജഞ്ച! സുത! നിന്റെവച്ചുംശാ-
രമുതപാനംചെയ്തു തുള്ളിയാവുന്നിലേതും
ഡോഗമായാവിലാസിയാതൊരിക്കുത്തിക്കൽ
മുകാംബേസനോഷിപ്പുതേതേതു കമ്മങ്ങളാൽ
അപഹന്ത്വാംബിപ്പണ്ണതീത്മാഭിവിശേഷവു-
മുംക്കനിവാന്നരച്ചകെ”ഞാതിനാൽസുതന്ത്രം.

കേരിക്കണം! മഹാഭാരാംമുനിമാരെല്ലാവരം
നീക്കമെന്നിയെസർവ്വചലവുംലഭിക്കുവാൻ.
ദ്രോഹവുമാം സാംബവത്രം ശ്രീകൃഷ്ണാഭികരം പണ്ട്
കേതിപുർവ്വമായ് ഒന്നാറിതനന്തരം ചെയ്തു ദിവാൻ.
ശാക്തമായ് ശ്രേഷ്ഠമായും ചെഡ്യുൾവമായും മററം
ശ്രേഷ്ഠമാം പ്രതമേത മിവിടെ വെച്ചു ചെയ്യാൻ.
മത്തുനാക്കൽതിന് ഫലം കോടിയായ് നല്ലീടുന്ന
കേതവസലയായ മുകാംബാംഗവതി.
ചണ്ണികാ സപ്പംതി പാരായണവും വേദ-
പാംവും ഭാഗവത പാംവു മനുംബളം.
ക്ഷേണാഭികരം കൊണ്ട് സഖജനത്രഘ്നിന്തയക്കി
കേതിയോടിവിഭിട്ടത്താൻ വെച്ചുനല്ലുച്ചീടിലോ
മത്തുനാക്കൽതിന് ഫലം കോടിയായ് നല്ലീടുന്ന
കേതവസലയായ മുകാംബാംഗവതി.
ശാക്തങ്ങൾ നബാക്ഷരി മുപ്പുങ്ങൾ മനുംബളം
ശ്രേവങ്ങൾ വെല്ലുവങ്ങളാക്കിയ മനുംബളം

നല്ലുണിലുരക്കാണ്ട ഇപിപ്പിക്കിലോ, ഫലം
ചിപ്പിയല്ല കോടികോടിയായ് ക്കൊട്ടക്കന്ന.
നമയിൽ സുവാസിനിമാരായ കന്ധമാക്കിം
ബ്രാഹ്മണാത്മമനാക്കിം മറദളി ജാതികർക്കിം
അനാനൃഷണാദിയായ സംതൃപ്തി നല്ലീടിലു-
മിങ്ങതിൽ ഫലം കോടിത്രണമായ് ക്കൊട്ടക്കന്ന.
പത്രകൾ, ഭൂമി, തക്കം, വസ്തുമിത്രാദിയായ
വിഗ്രഹിക്കരണംളാം പ്രസ്താവനാംക്കൈല്ലപ്പാം
ഖവിടെ വെച്ചു ചെയ്തിൽ തൽഫലം കോടിത്രണ-
മഖിക്കിട്ടിരിക്കുന്ന ദുകാംഖിക.
ക്കൊരുക്കന്മരമനിയെ സാധകൻ സൗഹ്യം ദിനാ-
ഭാറിലും ശ്രദ്ധതീതിത്തീക്കാലും പിത്രകൾക്കായ്
പിണ്ണമായെങ്കിം വെള്ളിമെന്നിവ നൽകിടക്കിൽ
വിണ്ണില്ലപ്പിത്രക്കാംപോയ് ത്രഞ്ചേരുന്നവല്ലോ.

ദേവാലയത്തിൽ ദേവനവരസ്സും തുരുരേഡു
ഭാവനചെയ്യു സാക്ഷാൽ ദേവീത്രാവണംളായ് താൻ.
എന്നിട്ടാണാദിയാലവക്ക് തുപ്പിന്തക!
നന്നാല്ലോ പ്രതിഫലത്തിക്കലാറുഹം ചെറിം.
പൊന്നണിതേതുത്താശവം ജാഗരണാത്താശവം താൻ
സുന്ദരം ദേശാദ്ദേശവം ശ്രദ്ധനാത്താശവം താനോ.
ദ്രാഹ്മായെതു പുമാനിങ്കു ചെയ്തിപ്പിക്കുമോ
ഓഹ്നാനവൻ ദേവി സായുജ്ജം ലഭിക്കുമോ.
ഇങ്ങളിലിന്നത്തിക്കൽ ശാർഖിലയപ്പുജിപ്പുവൻ
മംഗളം വെക്കണ്ണവും, ശിവനെപ്പുജിപ്പുവൻ

കൈലാസബലദത്തേയും, ഫേവിയെപ്പുജിപ്പുവൻ
ആംലമാം മണിപ്രീപ റഹ്മുവും മുഖിക്കുമെ.

കാളിയെസ്സുവിപ്പുവക്കുന്നു ഇരംകാളി
ലക്ഷ്മിയെസ്സുവിപ്പുവക്കുന്നലക്ഷ്മി ധനം
വാൺഡേവകമാർക്ക് വിഭ്രംതകനു വാൺ
അമരയെസ്സുവിപ്പുവക്കുന്നന്തകനുസർത്തും.
കാപമേതുമേരിങ്ങേ സുപ്രശ്ന്ദൂരമക്കില്ലും
കാവത്തിൽനവരാത്രി രണ്ടിട്ടുവൃജപള്ളായ്.
ചിരനയച്ചുതുക്കുണ്ണി വാദുകൾനവമിയും
നന്നിത്യുമിത്യുകു മഞ്ചുവരാജപള്ളം.

ആനപ്പുറത്തുകെറി സുഖവിപ്പുവരോവർ,
മനമായ് ക്ഷതിരിഘമലേരനാ ക്ഷേത്രവോവർ,
തന്ത്രിച്ചുരിച്ചുക്കു സുവിക്കനാവരോവർ
ചണ്ടപേപിയെസ്സുമാരാധിച്ചുരവരെപ്പും.
ക്ഷതിമീനരായേവർ, ധനമീനരായേവർ,
പുത്രമീനരായേവർ, മോഗച്ചുള്ളിവരോവർ,
ഇണ്ടൽപ്പുണ്ടിള്ളാവേവർ, പത്തിയിപ്പാന്നാരേവർ,
ചണ്ടപേപിയെപ്പുജിക്കാഞ്ഞവരവരെപ്പും
ആകയാൽപ്പയത്തിച്ചും ഷുഭലിമാനായപുമാൻ
രൂകാംബയിക്കൽത്തന്നെമാനസംസമ്പ്രിച്ച;
ഹീനഹാംബിത്തരായും വട്ടിങ്ങേവവച്ചു, കാമ-
ധ്യനവാംമഭയരിയെനന്നാധിപ്പുജിക്കേണം.
ധാരാവും, വിഴുജ്ജു, ശൈവനിതിചുത്തികരംപോലും
ധാരാത്തായദിവിയെന്നാരെന്നും ഉല്പിക്കവുണ്ട്

യുംനിച്ചു, സർവ്വശക്തിയാകമഞ്ചുകാംബയെ
മാനവനേബൻപുളിക്കില്ല, തജജ്ഞന്മാ. ദേഹിക്കോ ഭദ്രകൾക്കോ ശ്രീദേവിസേവകക്കോ
ആവത്രപോലെത്രമികനകാഡിതൻലാം
ചെയ്യുവൻദേവിക്കോതെ ലോകത്തിലെത്രും, വില്പ-
ദേവക്കായ്‌ദാനംചെയ്യു ഫലവുംനേട്ടമവൻ.
യാതൊരുമഹതിയാംഗംഗയും കലിയിക്കൽ
പുതമാക്കിനമഹാപാപിവുംതെത്തുണ്ടാൽ
എന്നിപ്പോലുംതന്നിൽ ഷ്ടൂട്ടപാപങ്ങൾനീങ്ങാൻ
നുനമാരിപ്പുംദേവി സേവകനിമജ്ജനം!
അതകയാൽമുപ്പാരിലും ശക്തിഭക്തനുള്ള-
നാകയില്ലന്നനാരാം ശ്രൂഢനായ്‌വിജയിയായ്.
തനിക്കായ്‌ദ്രാനംചെയ്യുന്നതിനേക്കാർണ്ണതാൻഭക്ത-
ജനത്തിനോക്കന്തു ബഹുമാനിപ്പുംദേവി
അംശിനെയുള്ളിക്കേതൻ സന്നോഷിച്ചിരിക്കിലോ
മംഗലമുകാംബിക്കശണേഭറം ചരിതോഷം.
രാമരാവനയുഖം പണ്ടംഭാരത്യാദകാല-
തതാമഹാൻ ശ്രീഹനമാൻ കൊണ്ടവനോങ്ങവെശ്വരം
ശ്രീലമാം സജീവകനാമമാരഘവത്തി-
നാലുതീരത്മാഷയ സംഘകതമായ്‌സുല്പസിഖം.
അപുന്തുതൊച്ചതുരുംഗം ദേവിതൻതിരുമുന്പി-
വില്പദേശനേതക്കറിഞ്ഞിട്ടിട്ടിരുവാതാമുണ്ട്.
അസ്ത്രിരിശ്രേഷ്ഠന്തനനാകടജാചലമെന്നായ്
ഭാഗ്യമേ ജീവികൾക്കണ്ണാക്കിശാലീശനായ് വെർവ്വ്.

ആഗമക്കടജാത്രിക്കൽനിന്നെന്നാങ്ങൾ
തിങ്കലേന്നാരുവത്തിനാലുതിത്മാഖലോട്ടം
ഒന്നിയിലെം്പുകുന്നണ്ണതിലത്താർക്കൂർപ്പരാ
മംഗലംത്വംചെച്ചു, ദേവികിൽനിന്നും
സാരമാംവരംനേടി, സ്ഥപണ്ണംത്വംചെച്ചു.
കാമണ്ണംസൈച്ചുന്നിയായ് വനിതത്രംഗിനി.
ക്രൂരാംമഹിഷനാടേരുള്ള സമരത്തിൽ
തീരാൺമധുപാനമേരെച്ചുപുരുഷമുലം
ആദേവിതന്നിൽനിന്നു വീണോത്തുംബല്ലാൽ
പാതാളത്തിക്കൽവീഴ്ക്കുകയ്ക്കുംബല്ലില്ലെ
പാതാളഗറമേലോട്ടുകയ്ക്കുവന്നനിൽപ്പു
പുതമിത്തിത്മംഗ്രൂത്തിത്മമേന്നാതുനിത്ര.
മിപ്പുമിത്തിത്മംക്കൽസകലവരുളൻ
അകുന്നായ്പുതിപ്പുതിന്നവാഴന്നസിഡ്ധംപരൻ.
ദേവിതൻപുരോജാഗത്തുള്ള തുവക്കിരിത്മം.
ഹാവനം വസിപ്പുാദിതാപസനംസേവിതം
ഇംഗ്രാമകാണിൽനിൽപ്പു ഭാർത്തിത്മംഗ്രൂഡം
ഫ്ലോറാനാം ട്രിരാഷ്ട്രാക്കുതാങ്കുതാച്ചരാ.
ഇംഗ്രാമികാണാഖ്ലിയ നാലിലുംവീംഭേദന
ആദിക്കരിയരംഭാദരാം ഹനമാനം,
മരബാഡേവകളുമൊക്കെയും ആദേവിതൻ-
ചുരുമേവിളങ്കാഞ്ചേരിവിധപ്രലരായി.
സന്താനക്കജാത്രി സംസ്ഥിതശാരായുള്ള
ഗന്ധസ്ത്ര സിംഗർ നാതകിനാരുളെന്നാട്ടുള്ള വക്ക്

അസ്യതവിച്ചുന്നവേദങ്ങൾക്കാണെന്തുനു-
 സസ്യകൾതോറംടിജിച്ചീച്ചുനു മുകാംബയ.
 ഇത്തമമനാചാത്രനാഭ്യാസക്രമിനിനിന്നും-
 വൃത്തമിക്ഷയ്ക്കരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമതിന്തുഹ്യം
 ഇഹത്തിൽപ്പരഞ്ഞില്ല സൗഖ്യദായകംകേടുക
 മഹാവിപ്രരേ! അതു ഘുഞ്ചിചൊന്നിപ്പോം.
 ഇഴവണ്ണം, ശ്രൂദാഭക്തിയോടുനേതൊരാളാണ്-
 പ്രാവനക്ഷയ്ക്കരയാത്രാചയയ്ക്കിത്വൻ്തുനു-
 ധൂക്കമേദേവിചലാക മതി പ്രീതരാഹ്മ്യമുഖ-
 ഫ്ലാക്കത്തിൽവാസിച്ചീച്ചുമവന്തന്നപിത്രാദികൾ.
 തീത്മസ്താനവും ദിപ്യദാനവും ദേവാര്ഥനം
 ക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യഗ്രതി, ഗ്രൂഹണക്കനാഭാനം
 ഇത്തയങ്കാത്രം ചെയ്തിടാത്തവൻ ക്ഷേത്രയാത്ര
 ചെയ്തില്ലം ചെയ്തില്ലം ചെയ്തില്ലം ചെയ്തില്ലം.
 ഇന്നമഹാക്ഷേത്രത്തികാൽ യന്നവൻ മെരുപ്പതനാലോ
 ഹാ! മഞ്ചീലത്താലോ മാറകാണ്ടത്താലോ,
 ദേവതാപൂജാദികൾ ചെയ്തിടാതിരിക്കുകിൽ
 ഒദവദ്രോഹിയും പിത്രദ്രോഹിയുമവന്തേ.
 ശ്രൂദമിന്നാഹാത്മ്യാശ്രാത്രി ശ്രീഹ്രായമിവാംഭോജാശ്രാത്രി
 ശ്രൂദയാകേട്ടശ്രൂദം ഫ്ലാവൈക്കമാതാവിനെ
 എത്രയും ക്ഷമിപ്പുത്ത് പുജിച്ചുവഴിപ്പോലെ
 പുസ്തകമിത്രംപരിപ്പുജിച്ചുക്കരിപ്പോലെ.
 വസ്ത്രാനാദിയാലെ വക്താവാം ഇരുവിനെ
 തുക്കക്കമാശംപരിപ്പുജാശിക്കവേണം.

ഇച്ചാനാവുരാണമാം ചരിത്രംമഹാസാരം
സപ്ത്വാമേകാർമായിപ്പറിക്കേകുംക്കാനേ
എതാങ്ങപുമാൻചെയ്യു!, ഭാഗ്യശാലിയാമവൻ
പുതമിക്കേഴ്ത്താത്രാഫലവുംനേടംസന്ത്രം.
പുരനാശനൻപണ്ടി ഷണ്ഠിവുവസ്ത്രാമിരയാടാ-
യുരചവജ്ഞാരിക്കമെഹാവനം വിശ്വഷിച്ചും
പരമേശപരീതിക്കമുഖിയെവാച്ചിങ്കുപാ-
ച്ചുംക്കുസൽച്ചുമാൻ ദേവിക്കരിഞ്ഞാവാതുമല്ലോ.
ഇച്ചാനാമുനാല്പ്പാം ഭക്തിഗ്രാമപ്പുണ്ണവൻ
സപ്ത്വാമായ്പാംക്കന നിത്യവുമല്ലായക്കിൽ.
ശ്രീകൃഷ്ണരണ്ടിനോരും പാംച്ചുകൊണ്ടിട്ടില്ലോ
ഡ്രാഘ്യമാം സത്ത്വച്ചുജ്ഞസ്ഥാനവരു നേടുമവൻ.

പീഡിജ്ഞാദ്വാരതിന്മല്ലെന്തിൽ കല്ലുള്ള-
ത്രീയതംവിള്ളേന്നനല്ലോരു മനിദ്വീപം.

കേളിക്കേട്ടാരാ മനിദ്വീപരാഡിലുണ്ടി മനി-
മാളികവിന്നാമനി നാമമായതുനാതം.

മന്മാനാമാളിക്കേഡേശഭാമാഖ്യതിനം
തഞ്ചിനനാലുകാൽക്കര വിരിഞ്ഞൻ, വിജ്ഞ, തദ്രം
ഇംഗ്രേ, നിവരാണാ, കട്ടിലിൽ പലകരായ്
ശാസ്ത്രപ്രസ്തു മെത്തക്കായ്ക്കില്ലെന്ന സദാശിവൻ.
അതു മനിമഖ്യത്തിങ്കൽക്കണ്ണപാർപ്പണമനാം
ശ്രീമഹേശപരൻ തിരുവാമമാമകത്തിക്കൽ
അന്നിശമമൻനയ്ക്കീഡിചെയ്യുന്നജ്ഞ-
ജ്ഞനനി! മഹാലക്ഷ്മി! റാമജ്ഞ നിത്യം നമഃ

கிள்ளுதபாபங்கூராவுராளாந்தனி கிழ்ஞா-
ஸல்பூராயங்கோபாவுராக்ஷதமாஹாதநூந்தனி கிழ்
பாபாவதாபுராஸாதம்ஸாயங்காஸலை
பாரமாய் வண்ணிபேபாரி சல்பூராயங்குதீயருங்
உரமக்கிழ்பூர்த் மங்கிகாபுஸாததாக
பாரதே, நமாசாஸ்பிரதீடிமகங்போலெ.

ஞாகா.

ஞாகங்.

ஞாகம்.

ஞா.

ஒகாங்காவிகா யோய்ரி.

கல்லுாளை நகிகலங்காக்காஶீக்காரங் ஞாக்காலக்ஷ-
ம்மங்கேந்தேலூலூஸ்விதவதனே! ஓவி! கோலாபுரையே!
தப்பாலாவுங்கூரளாவிரமாபங்கு! ஹா! தீங்கீநே-
ஷப்புங்கேஸ்தங்காபுஸாயலமரிகாபிரைங்காதிவிடுங்.

(2)

ஏகாமாதாஸகலங்காங்கேவி! கல்லுாளை! ஸாத்ரங்
ஶோகாலஸ்புஷமவியங்கவிழுதிஶங்வாசங்கு
வாகாங்காபுமகிழமாபுங்கு! சாஷிஷ்காங்
ஒகாங்கு! தப்பாங்காங்காவிதங்கா! ஸாக்ஷாப்பிங்காதி.

(3)

ഇങ്കഷാമാത്രാളിതമവീലം നാശന്തീനതാനാം
സാക്ഷാത്കാസിസ്സുചയസിഭഹാലക്ഷ്മി! മാംമോദസിബന്യർ
ഖാക്ഷാരകതംലാളിതമവരനാംതെ നമസ്യന്തരാളും
ദ്രാക്ഷാവാചഃ സുലഭവിഭവാഃ പത്രജാല്പാജയനാം.

(4)

ലക്ഷ്മി! ശ്രീമഥുരണകമലം പ്രത്യഹംഭക്തിന്ത്രം -
ത്രക്ഷണ്ണവമാളുമരമകടിഭാസരോഭാസുരം തേ
സേവനേയേസതുദിഹവല “ബിംഗകാ”രാവമേതാൻ
ഘോഷ്യത്രംബാ! സ്ത്രീരിതപൂജകം “ശാരദാ”നദദക്ഷിഃ.

(5)

ശ്രീമഹത്പാംജനനി! കലയേസച്ചസീമനിനിനാം
ഗ്രാംഗാരഗ്രാംനീനകനയനാദ്യംഗരംഗോമ്പിമാലാം
യാ കല്യാണിത്രിഗ്രാംനിലധാ ഗ്രൂപ്പമാശരവീശ്വരാണാം
ദീഃ ശ്രീക്രൃഷ്ണരിതുദിതമദനാം ചെതനാമാതനോതി.

(6)

ഹംക്ഷണ്ണേഹരത്തുഡിതം വാഹനം മാമകീനം
യഃ പ്രോഞ്ചമാളുനഹിഷപുതനോഹൂടനോജ്ജംഭിനാദഃ
തിജ്ഞത്രസ്തിന്തവനിലധനേ യഃ സദാ ഭസ്മാഹാത്രി,
തപത്രകതാനാംകടകടരവോൽ പാദാവനനേന്നാഭയിഷ്യാൻ.

(7)

സബ്രഹ്മപത്രം സകലജഗദാനദസവസ്ത്രപത്രം!
ധന്യാത്മാനസ്സുപദമലപദാള്ളർജ്ജുനേനരാജുവന്തി
ദീനോഹംഹാ! ഭരിതപടലഭാസ്ത്രജ്ഞിനസ്സുചഞ്ചലപുജാം
ഓനാജാനാമിക്ഷാനമിഹദഹാ ദഭവി! മദ്യേവദേയാ.

(8)

കയ്യഹാരാദേശ്യഃ കസുമനിവശൈഹഃ കല്പിതതെങ്ഗാമഭിശ്ചൈ
ഖാലാലോഖലൈ സമദമളിഭിസ്ത്രല്ലയേവാഭിയാതാ
എഷാ നീലാ ജയതു കബറീ സുദരീ സത്യം-
ദംഗുഞ്ജപ്രമാതമുട്ടലചപലാദ്രാജപലാ കാളികേവ.

(9)

ഹസ്താലഖോധരമഹിഷി! മേ ഷഖാരദാരിപ്രസിദ്ധേയ
മഗ്നാദൈത്യത്രാദത്തികരാസ്യപ്രയക്കിരിടാക്ഷാതാ
അരംബി! അനീമംവദനകമലം ഭക്തരക്ഷാപ്രസന്നം
സിസ്തരാഭാന്ധിശിരയതി യാൻ മദ്ധ്യാസൈഥ്രംരണൈ.

(10)

പക്ഷം പ്രാഥിഭവതു ശ്രേനാമണ്ഡിംബംചേദപിപ്രാക്ഷ
ത്രപ്രക്രൂഢാർഖവമവിമഹാലക്ഷ്മി! ത്രഖംനയാതി
പക്ഷേപക്ഷേഹ്രാധുചതികലാഃ സന്തിവുലിക്ഷാംസ്യഃ
കല്പാദേവിപ്രഭവതികലോന്തിലനന്തപ്രാഞ്ചവേണോ.

(11)

ഹ്രീകാരാബ്ദിജസ്ത്രബകയുഗളീത്വക്ഷാജകം-
ക്ഷീരസ്യംപ്രതിമവിലസവന്തകതികലുംമനോജനാ
സിസ്തരഗ്രീതിലകിതമുംസപ്രാഞ്ചവണ്ണം സുശ്രോന-
ക്ഷേരമാവിതംഗ്രഹവതി! വേദവിഗ്രഹം ഭാവയാമഃ.

(12)

സത്യത്രാംസരളഹ്രദയേ! സച്ചിദാനന്ദലക്ഷ്മി
സാക്ഷാത്കര്ത്തംസചബദിഭിശമേതപ്രയത്തുചാപ്താഞ്ചിജ്ഞി
മായാഗത്താത്തഗ്രഹവതി! പരിത്രാധിമാം ഭീനഭിനം
തപ്രയത്തഗ്രോഹം, റഹിസ്തപരിത്രാഗിനികാപിമാതാ.

(13)

കള്ളുവുത്തപ്പനയമയുരാം സങ്കല്ലാവക്ക് തുമീം
കോലപ്പിഃപ്രാഗിഹകിലചിരംതപ്രത്യുംപാപാത്രമാസിൽ
തപ്പില്ലെന്നുക്ഷിം, മഹിഷമമനംസർ്പ്പേ വൈകൃഷ്ണിലും
ജ്യോതിര്ല്ലിംഗംജനനി! സമുന്നിപ്പിന്തു കിംകിംനലേഡേ.

(14)

ലക്ഷ്യംലിംഗംഭരവതി! മഹായോഗിഭിർധ്യാനദിഷ്ട്രാ
ഞ്ചി ചങ്കുസ്തിം മിളിതശിവശക്ത്യാത്മകം ബിന്ദുത്രം
യത്രാജ്ഞാതിമാനമിഹ ജഗത്പാവനസ്ത്രിന്മേവം
സാക്ഷാദീക്ഷാ തവഹിമഹതീഭേദി! ഭക്താരകവാ.

(15)

ആംകാരാത്തത്തിത്തയമനൈനാരവാടി നികഞ്ജ -
ആംകാരാലാപുസരദമുതാംദോധികള്ളോവലിലാം
കാരാംകാരാംകനകകലശസ്ത്രലംഖിവക്ഷാജനമുാ -
മാജനാരാതംജനനി! ഭവതീമേവമാരാധനാമഃ.

(16)

അനീമത്യംബി! അനീതജനപരിത്രാനാദേ! ഊറുദാദി -
ശതുവിശ്വസ്യാപ്പുപരിപരവിൽശസ്ത്രവ്യാസാത്രാജ്ഞലക്ഷ്മി!
നാംഗം! സദ്ഗുരുിയത്തമദീന്യാപരാധാധാരംക്ഷമസ്ത
അനീ വിശ്വാദിഃസത്തമിഹമാംസർ്പ്പമാ പാലയേമാഃ.

അരം ഭ്രതിമഞ്ചരി.

1. അനീക്കൗണ്ട് ശ്രോറിരിസി! ത്രിതജന-
താബായ നാനാരയ-
സ്സായദ്ദേവതരംഗിനീവ മഹതീ
യാ തെ ത്രിപാദ്യോരണി
സാ ഫേ സാധാദമാദയാത്ര സകലാം
യർത്താത്പരകാമാന്തികാം
ത്രപ്രശാക്ഷാഡ്യക്രതിന്റുപരമോഷ്ഠസരണീം
കോലവച്ചുരായീശ്വരൻ!
2. ധർമ്മാധികാരിവേക്കുക ബഡിരാ-
സ്യത്രാന്തിയം മന-
സ്ത്രപദായാമകരാലദയാമ്പിഷ്ടപത-
തുമഞ്ചു ഹാ! മജജതി
കിംവാ ദേവി! കരോമുഹം കബുളിത-
നൃാമോഹ കല്പാശ്ന്തിവൈ-
രംബി! ത്രപ്രകരചക്രംഭിതിരാഡ
ഗ്രാഹ്യം ത്രപ്രാ മനനഃ
3. ഉള്ളിപ്പുണ്ണംതുഷാരഗ്രീഡിവള്ളഃ
ശംവസ്ത്രവപ്രസ്ത്രവ-
നദ്രാലിപ്രാനപയഃ പ്രവാഹശമിത-
ക്രൂരാത്ത്രാധിഷ്ടിക്കുമഃ
ധമ്മംദേവി! സനാതനം ജനകി മേ!
സദംഖ്യത്രപനപഹം

വാല്ലിന്റെ ഭരതസ്വയാഗിഗിരിതെ-
സ്ത്രീകൾ പ്രഭാതമികേ!

4. ലോകാഭീതികരം കരസ്സും മുടി-
സ്നേഹാനൃതകഷാളിത്തി
പ്രോഭ്രംഖാശ്രമ മുഖാളികുന്നവിലസ-
ചേരും ഗാർഡപത്രായിതി
സർജ്ജയമ്മണ്ണയാന്യകാരകംഹരാ
നാം ചാരു ദാസം സദാ
പ്രാജ്ഞാതെതി ശ്രദ്ധയന്ത്രന്നന്യവഹവെന്നെ-
രാമാദയൻ ഭാർത്തി!
5. യേ, യേ ദേവി! ചരാചരാത്മ സുവദാ
യമ്മാസ്ത്രദന്തിത്വ
നൃഹ്രാഞ്ച നൃഹ്രതരാലംസന്തി, സകലെ-
വസ്തുവൈസ്തവ്യമഹാലക്ഷ്മി! മാം,
കേതാഭീഷ്ടവരപ്രദാനനിപ്ത്യാം-
ത്രപ്രഥാണിച്ചേരവും
സാന്തുസ്ഥാമിരദ്ദമാജ്ഞാളതിരു-
രാധ്യാവരംതപ്രന്തപ്രവം
മര്യാദാതും ച മഹേദ്രിയാസ്യചി മമ
പ്രാണാംഗവു അനാനസം
മര്യാദാതും ച ധനാ ച മാമകസമ-
സ്ത്രാത്മം ച മാമവ്രുജേ!
സദ്യോംഗപ്രാണിപാതപ്പുർക്കമഹം
ത്രപ്രഥാം പീംബാംഭികേ
- 6.

സമ്പൂർണ്ണമാവി ഇന്തി!
തപച്ചു ചുമാവിയ്ക്കു.

7. വാഗത്മാവിവ വാസ്തവരമണി!

തപരയറ്റുപേ ദുഃഖം
യന്മാത്മാവിതിവേദമി ദേശികവരാ-
തപച്ചല്ലേരണാദാഗതാൽ
യന്മം ചാത്മമദ്ദേകം സുവിശദം
സദർധയന്തി എരം
കാരണ്യാർദ്ദ കടാക്ഷസുന്ധിതദിവി
മാതസ്തപമാവിഡ്വ.

8. യത്തുരും സമദർധഃ കരണയാ

തപച്ചു ചുമതുത്തിരം
കർണ്ണുരാമലശീതളം ച കനക
സ്വദാഭിരാമംപുനഃ
ഒല്ലു മഞ്ചുരിച്ചം ച രാമമത്തലാ-
നദാഭിഷക്കുമ്മം
സപ്രക്കാരം, തദനന്നരംതയടിതിഹാ!
ബുദ്ധോന്മുഖിബലംജാജിലിഃ.

9. അതശ്വരും ഭവനേന്ത്രപരി! ക്ഷണമട-

തപം ഭദ്രയാ നിദ്രയാ
രാമാദ്യോന്മുഖമദർധഃ ദ്രവിസര-
സിന്ദുര സാന്ത്രം മഹഃ
പ്രത്യരാജണ കാന്തി കദളമമ-
ദാനദ സദായി യ-

തത്തേതജഃ സുവിരാസയാ പ്രാഹപി
ത്പാമംബൈ! സംപ്രാത്മയേ.

10. അനുഞ്ഞല്ലസഹസ്രചത്യവള്ളം-
ഭോജേ മരങ്ങാക്കിത-
അപ്രാധിലനാവക്കമാസവരശി-
സംരക്ഷഭലാക്കതയം
ദിംസപ്രദത്തകിരിടമബൈ! കരണാ-
പാംഗസ്സിതോദ്ധ്വനിവം
ത്രപ്രഥമം നവയെണ്ണവനം സപദിമേ
സദർഘാനീകരം.

11. ഇഗമാത്രഹൈതസ്സുരസിതഹബാലക്കിരം
സമസ്യാപത്താപപ്രശ്നമകരപ്പുണ്ടാക്കിരിക്കം
ഇംഗ്രൂപംഗ്രൂപനാഗരൈനരാജതൈ! സ്ഥൂരതുനഃ
സുതപേക്ഷാദിക്ഷാവിഹ്നിരിന്നപേക്ഷാ ദി ജനനി.
12. മദ്ദഹശപ്രരി! തപദിയസംക്രിപ്താകടക്കാക്ഷമായും
യുതാക്കരാ ച ഭക്തിപ്പുണ്ണമാനസാദ്ധികസ്പരാ
ക്രമേണക്രൂപനാഖകാതപദാത്മജാദപിനിസ്ത്രീതാ
ഗ്രൂപ്പാ“നദ്രതിമഞ്ജരി”ഭവയുപദേശ്യ ഗാജലിഃ
മുംഭം.

കൊല്ലൂർ,

26—12—'25.

മനോഹരങ്ങളും

സ്പ്രിംഗ് ട്രാഡറണാജാർ.

ഫേർസി ട്യൂലറി വക്സ്,
തല ഭൂരി.

വാഴവിൻ!

അപക്ഷാവിക്കവീൻ!

മാനു സമ്പന്നമാക്കി നല്ലാ
രവസരം. ഇതാ പോലീസ്
സ്കൂളുന്ന സചീപം തൊഽളുടെ
ഷാപ്പിൽ കല്പിച്ചിച്ചതും പ
തിക്കാഞ്ഞതും അതു രമണീ
യ കനകാഡറണാജാർ വില്ലു
ക്കു തെള്ളാറായിരിക്കുന്നു.

ആദ്യാസനയം, അതായനിര
ക്ക്, മുടാതെ ഗ്രാമ വൈശിഷ്ടിക
ബുൾ, പ്രൈറർ, മെഡിഫസ്,
ടി പോട്ട്, റൂസർ മുതലായ നി
രോപയോഗസാധനങ്ങളും ത
ജ്ഞാർ.

ചൗക്കപ്പററ: എം. കെ. രാമാചാരി.

തല ഭൂരി.

മഹാകവി കുട്ടമത്തിന്റെയും പുസ്ത്രികളാൽ
ഒരു കവനഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രതിഭാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന

“കുട്ടമത്ത് കണ്ണിയുർ” സാഹിത്യ

സമച്ചയത്തി”നു കൊല്ലുത്തിൽ വരിസംഖ്യ

ഉള്ളപ്പിക 3-0-0. (മുന്നാറപ്പികളായം മുൻകുട്ടി)

ഈ വരന്ന അട്ടത്തെ നവരാത്രിക്കാലം പ്രമാണിച്ച സാഹിത്യസമാജം വരും വക, പുസ്തകങ്ങളുടും റണ്ടുമാസക്കാലത്തോടും പക്കതിവിലങ്ങ് വില്പനപ്പെടുന്നതാണെന്നു ഇതിനാൽ ഏല്ലാവരോധ്യം അവിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

സൗജ്ഞ്യത്തിനു മുന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അക്കാദമിയമർദ്ദനം ഓക്കെ
യുക്കാം മുതലായ പുസ്തകങ്ങളും വില്പനക്ക് തെരുവുണ്ട്.

മേൽവില്പാസം

കെ. എ. നാരായണകുമാർ.

പ്രസാധാർ:

കുട്ടമത്ത് കണ്ണിയുർ സാഹിത്യസംഖ്യം.

ഓംസ്കൂർ—തലാദ്ദേശി.

ധനപത്രിന്നംബനം.

ബെവല്ല പി. ചാത്രകുട്ടിന്നായ്യാനുടെ മേൽനാട്ടുന്നിൻ തലാദ്ദേശി
രി റഡിയോവൈദ്യുതിനു തെക്ക് പട്ടിഞ്ഞാൻവരും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ധനപ
നിർസ്സഭനും ബെവല്ലാലയയിൽ ശാഖയുണ്ടാക്കാനും തെലുംഞ്ചു, ദ്രാവക,
ജൂഡി, അരിപ്പുഞ്ചാർ, മുളികക്കാർ, ഭൂപ്പഞ്ചാർ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കി വില്ല
നക്കം തെരുവാരാക്കിട്ടുണ്ട്. പഴക്കംബന്ധാണ്ടും തച്ചാംകൊണ്ടും റോഗരത്ന
മനസ്സിലാക്കി ചികിത്സിപ്പാൻ നിപുണനായ ബെവല്ല ചാത്രകുട്ടി
നായ്യാർ ആഴ്ചയിൽ തൊയർ, റൂചം ഇം റണ്ടുഡിവിസണ്ടുള്ളിൽ ബെവല്ലാല
ലയിൽ ഉദ്ഘാടനത്താണ്

ധനപത്രിന്നംബനം. ഓംസ്കൂർ—തലാദ്ദേശി.